

Druhá pečeť

Jeffersonville, Indiana, USA
19. březen, 1963

1 Dobrý večer, přátelé. Povstaňme, ke krátké modlitbě. Náš nebeský Otče, shromáždili jsme se znovu toho večera v tom slavnostním shromáždění, ve službě Páně. A Ty jsi zaslíbil, že kdekoliv se spolu setkáme, třeba dva nebo tři, že Ty budeš uprostřed nás. A tak si můžeme být jisti tím, že jsi zde, protože jsme se shromáždili ve Tvém jménu.

Nyní prosím, Otče, abys dnes večer přišel a zlomil pro nás tu druhou pečeť. A jak bylo řečeno jedním básníkem, on chtěl nahlédnout za oponu času. Je to naší touhou, Pane, prostě nahlédnout a uvidět, co leží před námi. A modlíme se, aby Beránek, ten zabitý, přišel teď mezi nás a zlomil tu pečeť a zjevil ji pro nás, ty věci, které jsou pro nás potřebné.

2 Jestli je zde někdo, Pane, kdo ještě nevstoupil do toho velikého obecenství v Kristově blízkosti, prosíme, aby dnes večer mohl učinit to věčné rozhodnutí a byl tak naplněn Duchem Božím.

Je-li zde někdo nemocný, Otče, prosím, abys jej uzdravil. Leží tu mnoho šátků, na které kladu ruce vzpomínaje na Bibli, jak od těla sv. Pavla brali šátky a zástěrky a nečistí duchové vycházeli z lidí, a byli uzdraveni.

Vidíme blízký příchod Páně. Víme, že čas je blízko. Tyto věci se vrátili do církve po 1900 letech.

Teď prosím, Otče, abys nám dal ty věci, o které prosíme. Dej sílu svému služebníkově a pomoz svým služebníkům na každém místě, Pane, zvláště nám, kteří jsme se zde shromáždili dnes večer, abychom mohli přijmout Tvé Slovo. Prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

3 Je to opravdu milé být znovu v tento večer v domě Pánově. A vím, že mnozí z vás stojí... je mi to líto, ale v podstatě jsme nic víc nemohli udělat. Máme modlitebnu... zvětšili jsme ji tak, aby se do ní vešlo o tři nebo čtyři sta lidí více. Ale v takových mimořádných shromážděních přichází trochu početnější zástup.

4 Nuže, ó, prožívám nádherný čas modlitby a studia těch pečetí. Doufám, že vy všichni také. Jsem si tím jist. Samozřejmě pokud to má pro vás stejný význam jak pro mě. Pak jistě prožíváte nádherný čas.

A... měl jsem... a po bohoslužbě chci zavolat své přítelkyni, má narozeniny. Právě dnes má dvanáct let — Sára, moje dcera. A potom... pozítří musím opět zavolat, protože má narozeniny Becky.

5 Nuže, dnes večer se chystáme studovat tu druhou pečeť. Pro ty první čtyři pečetě jsou čtyři jezdcí na koních. Říkám vám, dnes se znovu něco stalo, a já... něco, co jsem... šel jsem a vzal jsem starý text, o kterém jsem se nedávno zmínil. Posadil jsem se tam a pomyslel jsem si: „Dobrá, udělal jsem to, co jsem mohl.“ A mnozí spisovatelé a jiné věci... a pomyslel jsem si: „Dobrá, budu na chvíli čist a prohlédnu si to, podívám se na to a ono.“ A aniž bych cokoliv věděl. Něco je v pohybu a všechno to vypadá jinak. Prostě to přichází jinak. Uchopil jsem tužku a rychle začal psát, tak rychle, jak to jen bylo možné, dokud On byl přítomen.

6 Ó, asi před půl hodinou se prostě něco stalo. Před několika minutami jsem něco řekl přicházejícímu bratru Woodsovi, víte... víte, stanou se mnohé věci, o kterých jednoduše nelze mluvit, víte že... zkratka, něco se stalo a pro mě to bylo velikou pomocí.

Někde v této budově je můj přítel... všichni jste mými přáteli, samozřejmě. Je to bratr Lee Vayle. On je vzácným bratrem a znalcem Písma. Dr. Vayle je baptistou, který má Ducha Svatého, a on je... to není žádný kompliment, říkám to, protože tomu věřím. Myslím si, že on je jedním z nejlepších a nejzkušenějších znalců, které znám z našich kruhů. A on mi napsal krátkou poznámku a poslal mi ji po Billovi. A Billy mi to neměl možnost doručit. A myslím si — já jsem ji celou nepřčetl — ale chtěl jsem říci to, co on v ní řekl. Přečetl jsem ji (Bratře Vayle, pokud jsi zde), četl jsem to už před šesti měsíci.

7 „Nejsem si docela jist,“ řekl: „Bratře Bille, nejsem si jist, ale domnívám se, že Polykarp byl Janovým učedníkem. (To je správně, on jím byl.) Myslím si, že Ireneus byl učedníkem Polykarpovým. (To je správně, přesně tak.) Ireneus řekl: „Ježíš se vrátí, když vejde poslední vyvolený úd Kristova těla.“

To byl Ireneus, asi čtyři sta let po Kristově smrti. On řekl: „Když přijde ten poslední věk...“ nuže, to je před Nicejským koncilem. Vy přátelé, zde přítomní, kteří čtete a studujete Písmo — chtěl jsem říci dějiny Bible — dozvíte se o tom v Přednicejském koncili [Poznámka 6: Spíše ve spisech Přednicejských církevních otců - překl.]. Myslím si, že to je v první nebo ve druhé knize, tam to najdete.

8 Nuže, on to viděl už před léty, když řekl, že když ten poslední... vyvolený. Ten vyvolený. Lidé si myslí, že vyvolení je něco, co bylo lidmi zosnováno později. Aj, to je jedno z nejstarších učení, které máme — vyvolení a povolání. Ireneus, on byl skutečně opravdový student Písma a vždycky věřil ve vyvolení. A tak Ireneus byl jedním z těch andělů církevních věků, jak jsme to viděli při našem studiu, jak tomu věříme. Samozřejmě, to všechno byla tajemství. Všechna byla ukryta právě v těch pečetích a mají

být zjevena v tom posledním dni. Ony začaly Pavlem a Ireneem, a Martinem, a tak dále, až došly do posledního věku.

9 Teď doufáme, že Pán dnes večer požehná naši snahu. Nuže, byli jsme... První pečeť, měl jsem z toho užitek. Ta první pečeť — požehnání, které s ní bylo spojeno. A tak, nechtěl bych vás držet příliš dlouho, ale vidíte, musím znovu odjet, za několik dnů poté, když to budeme mít za sebou. Ale musíme mít ještě chvilku strpení.

10 Vážím si... vidím tam stát bratra Juniora Jacksona a myslím, že jsem tu před chvílí někde viděl bratra Ruddella. A tito bratři... to jsou naše sesterské sbory, které povolily [Poznámka 7: Svým lidem tu být], a rovněž další. My si toho vážíme. A já vidím bratra Hoopera, tuším, stojí tam u stěny, on je z Utica, z tamějšího sboru. Opravdu si vás vážíme — celou tu znamenitou spolupráci u této příležitosti.

11 Nuže, včera večer, obdobně jak jsme vyučovali těm sedmi věkům církve — stejně tak to bude při vyučování těm sedmi pečetím. Když jsme minule byli hotoví s vyučováním těm sedmi věkům církve — když jsem je nakreslil tady na pódiu na tabuli — kolik z vás si vzpomíná, co se tehdy stalo? On sestoupil dolů, přiblížil se ke stěně a to Světlo to nakreslilo samo, právě tam na tom místě před našimi zraky. Anděl Páně se postavil před zraky několika set lidí. A teď také dělá něco nadpřirozeného. A proto očekáváme na velké věci. Nevíme... máte to rádi, když očekáváte na velké věci a nevíte, co to bude? Víte, prostě jste plní očekávání.

12 Nuže, jak velký je pro nás Bůh! Jak nádherný! Tolik si Ho vážíme. Teď první a druhý verš... Chtěl bych to přečíst jako krátký podklad. Pak přejdeme do třetího a čtvrtého verše za účelem této druhé pečetě; a potom pátý a šestý verš, ten se vztahuje na třetí pečeť; a sedmý a osmý verš je... každý verš se vztahuje na jednoho jezdce na koni.

13 Chci, abyste sledovali jak tento chlapík na tom bledém koni, snad... teď on přichází. Zatímco pokračuje kupředu, neustále mění svůj vzhled. A potom, když je otevřena ta poslední velká pečeť, bude-li vůle Boží, příští neděli večer, jediná věc, která se tehdy stane, je ta půlhodina ticha v nebi. Necht' nám Bůh pomůže. Teď budu číst třetí verš.

A když otevřel druhou pečeť, slyšel jsem druhou bytost říci: „Pojď a dívej se.“

A vyšel jiný kůň [verš čtvrtý], ohnivě rudý. A tomu, kdo na něm seděl, bylo dáno, aby odňal mír ze země a aby se navzájem vraždili; a byl mu dán veliký meč.

14 Nuže, je to tajemná věc když ta bytost řekla Janovi: „Pojď a podívej se.“ A on neviděl, co to je. On uviděl pouhý symbol. A proto ten symbol... on řekl: „Pojď a dívej se,“ ale uviděl pouze symbol, kterým mělo být církvi názorně ukázáno, jak to bude pozorovat, dokud to nepřijde do posledního věku. A pak tato pečeť bude otevřena. Pochopili jste to všichni? Podívejte, ty pečetě budou otevřeny.

15 Nejste šťastní, že žijete právě v tom dni? Nejen to, přátelé, ale jednou provždy si zapamatujte, na jakém základě to minulou neděli všechno bylo položeno: jednoduchost — jednoduché, pokorné. Děje se to prostě takovým způsobem, že lidé jednoduše projdou kolem toho a neví, že se to stalo. A zapamatujte si, v každé chvíli vyhlížíme příchod Páně. A když... prohlásili jsme, že s vytržením to může být stejně tak. Bude za námi, a nikdo o tom nebude vědět. Tak to přijde. Obvykle...

Jen se vraťte zpět do Bible a podívejte, jak se to obvykle děje — dokonce s tak významnou událostí, jakou byl příchod Pána Ježíše. Nikdo o tom nevěděl. Oni si mysleli: „Ten mizerný pošetilec.“ Církve říkaly: „To je pouhý fanatik. On se opravdu zbláznil.“ Říkali: „To je šílenec. Víme, že jsi šílený (blázen znamená šílený). Víme, že máš ďábla a on způsobil, že jsi šílený. Ty nás chceš poučovat, ty ses přece narodil nezákonně! Co, ty ses narodil ze smilstva a chceš učit takové lidi jako my, kněze z chrámu a tak dále?“ Jakže, aj, to byla pro ně urážka.

16 Když přišel Jan... o něm se mluvilo na rozhraní věků od Izaiáše po Malachiáše. Po dobu 712 let proroci viděli jeho příchod. Všichni Ho vyhlíželi, očekávali, že to bude každou chvíli. Ale když přišel, on kázal a konal svou službu a odešel do slávy, a dokonce ani apoštolé ho nepoznali. Protože se Ho na něj ptali. Řekli: „Nuže, jestliže Syn člověka jde do Jeruzaléma, aby byl obětován a tak dále,“ řekli: „Proč Písmo říká, že předtím má přijít Eliáš?“

Ježíš odpověděl: „On už přišel a vy jste ho nepoznali. A vykonal přesně to, co o něm bylo řečeno v Písmech. A oni s ním udělali, jak bylo shora uvedeno.“ A oni to nemohli pochopit. On řekl: „To byl Jan.“

17 Potom „Ach!“ Vidíte, oni se probudili. Až konečně, po všech těchto věcech, které On udělal a těch znamení, které jim ukázal; On je dokonce přivolal a řekl jim: „Kdo z vás mě usvědčí z hříchu (nevíry)? Jestli jsem neudělal vše podle toho, jak bylo v Písmech o mém úřadu, když budu na zemi uloženo, pak mi ukažte, v čem jsem se provinil. Dobrá, já vám ukážu, čím máte být vy, a podíváme se, jestli věříte nebo ne,“ vidíte. On měl přijít a rovnou říci: „Měli jste mi uvěřit, když jsem přišel.“

Oni to neudělali. Rozumíte? Byli natolik moudří, že se necítili být povinni souhlasit s Ním v této věci. Ale On řekl: „Kdo z vás mě usvědčí z nevíry? Copak jsem opravdu neudělal to, čím to bylo?“

18 A dokonce apoštolé o to klopýtali. (Víme, jak to bylo v Písmu.) Pak nakonec oni konečně řekli: „Nuže, teď věříme. Věříme, že nikdo ti nemusí nic říkat, protože ty víš všechno.“

Chtěl bych tehdy pohledět do Jeho tváře. Musel se na ně podívat a říct: „Dobrá, teď věříte?“ Nakonec jim to zapálilo. Ale co, oni to snad neměli pochopit až do té chvíle. Bůh koná všechno správně, víte. Já Ho za to miluji.

19 Ale nyní uvažujeme o našem věku, protože... začal jsem o tom mluvit a nedostaneme se vůbec k těm pečetím. Zapamatujte si, dostávám hodně proseb o modlitbu za nemocné. A já se stále modlím za každou prosbu, která se ke mně dostane, za šátky a jiné věci. A kdybychom mohli ukončit ty pečete a dostat se v neděli ráno k poslední pečetí, bude-li vůle Páně, chtěli bychom zde ještě mít staromódní uzdravovací bohoslužbu, víte, abychom celé ráno mohli věnovat modlitbě za nemocné. A jsem si naprosto jist tím, že to bude neobvyklé shromáždění. Mám prostě takový pocit. Nechci říct podivný, ale pro lidi možná, ano.

20 Nuže, jak veliká je Boží milost zjevující nám svá tajemství v tomto dni! My všichni věříme, že žijeme v posledním dni. Věříme tomu. A zapamatujte si, tajemství měla být zjevena v posledním dni. A jak On zjevuje své Slovo, svá tajemství, Bibli? Chcete si přečíst, kde o tom mluví? Otevřeme si to a uvidíme, kde On zjevuje svá tajemství.

Teď chci přečíst z Amose... otevřeme si knihu Amose, chci přečíst z 3. kapitoly Amose, 7. verš. V pořádku, chtěl bych také přečíst 6. verš.

Zdaliž když se troubí troubou ve městě, lid se strachem se nezbíhá? Zdaž když se má státi ve městě co zlého, HOSPODIN toho známa nečiní?

Nečinít zajisté Panovník HOSPODIN ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.

21 Inu. Je nám předpověděné, že v posledních dnech povstane prorok. Víme, že jsme už měli všechny možné... jsem si toho vědom, poté když jsem se tady dnes večer podíval dokola, že mluvím ke znalcům, kteří zde sedí, a bylo by pro mě potěšením, kdybyste mi rozuměli. A jste si toho vědomi, že tyto pásky zaplaví zem — téměř celý svět. A v žádném případě bych si nepřál, abyste si mysleli, že se tu pokouším vnucovat nějaký kult Eliášova pláště nebo roucho nebo některou z takových věcí. Toho jsme už měli dost. Ale víte, že všechny tyto věci jen předcházejí tu skutečnou věc, která má přijít, aby od toho lidi odradily.

22 Víte, že povstanou předtím, než měl přijít Kristus falešní vůdcové, falešní mesiáši? Copak ten učitel v tehdejší době, ten velký učitel Gamaliel, když vyvstala otázka, jestli mají zbít ty muže a tak dále, on řekl: „Nechte je na pokoji. Jestli to je z Boha, jakže, ocitnete se v situaci, že se protivíte Bohu, ale jestli to není z Boha...“ řekl: „Copak nedávno nepovstal muž, který svedl na poušť čtyři sta lidí a tak dále? Tohle jsme tu měli.“ Co to bylo? Všichni předcházeli skutečnou věc, která měla přijít.

23 Nuže, hleďte, tyto lidi vzbudil satan. Sledujte jak prohnáný je ten chlapík, o kterém si zde povídáme (satan), kterého tu odhalujeme, obnažujeme ho Písmem a dovolujeme vám spatřit, kým on je. To má být učiněno. A on nikdy... nikdy se nepokoušel přijít a stát se komunistou, satan nikdy! On je antikristem! „Tak podobný,“ řekl Ježíš, „aby svedl vyvolené...“ a to jsou právě ti, kteří jsou ukryti tady v těch pečetích, jejichž jména jsou v této knize od založení světa.

24 On je ten mazaný chlapík. Když pozoruje, jak ty věci přicházejí... jak přicházejí, pak sem hází všechno možné, jen aby způsobil zmatek předtím, než to přijde.

Víte, že v posledních dnech mají povstat falešní kristové? Budou následovat ihned po tom velkém poselství, které bude vysloveno tím bratrem, který přijde, a bude pomazán Eliášovým duchem — ihned. A oni si ho spletou. Někteří si budou myslet, že on je Mesiáš, ale on striktně řekne: „Ne!“ Protože to musí přijít tak jak v případě Jana.

V době Jana Křtitele, když on vystoupil a kázal, oni mu řekli: „Nejsi náhodou Mesiášem? Nejsi jím?“

On odpověděl: „Nejsem! Dokonce nejsem hoden rozvázat Jeho sandál. Já křtím vodou, ale On bude křtít Duchem Svatým.“ A Jan si byl tak jist tím, že On je už na světě, že řekl: „On je teď někde uprostřed nás.“ Ale on Ho neznal, dokud neuviděl to znamení, které na Něj sestoupilo. Potom, když uviděl to sestupující světlo, které se rozprostřelo jako holubice a ozářilo Jej, řekl: „On je zde. To je On.“ Ale nikdo kromě Jana to neviděl, víte. Nikdo kromě Jana neslyšel ten hlas. Byli tam všichni ostatní, ale nikdo to neslyšel.

25 Ale pak, když přichází ten opravdový služebník, všechny ty předchozí padělky měly jen zmást lidské

úmysly. To dělá satan. Ti, kteří nemohou rozpoznat pravdu od falše, se nad tím prostě překotí. Ale nikoliv ti vyvolení. Bible říká, že on nebude schopen svést ty vyvolené.

Nuže, Bible říká, že krátce před Kristovým příchodem povstanou falešní kristové a budou se vydávat za Krista, budou říkat... „hle,“ lidi řeknou... „on je na poušti!“ Nevěřte tomu! „Hle, On je na tajných místech.“ Nevěřte tomu! „Neboť jako slunce svítí od východu a září až na západ, takový bude i příchod Syna člověka,“ vidíte. Ano, On se ukáže a to bude univerzální záležitost.

26 Nyní to bude... samozřejmě, když oni zjistí, že se něco stalo, vidíte, pak... nuže, zapamatujte si, to se stane ihned po odchodu církve domů, po vytržení. Budou tu po celou dobu falešní herci; a my se nechceme nechat vtáhnout do žádné z těch věcí. Ne, přátelé.

A já věřím, že když přijde tato osoba (ten, který je předpověděný, že má přijít, ukazují vám to pouze na základě Písma), že ten muž musí být prorokem. Opravdu bude. A Boží zjevení, protože Bůh... Slovo Páně přichází k Jeho prorokům. To je ryzí pravda. A Bůh se nemůže změnit, vidíte. Kdyby našel lepší systém, On by ho jistě použil. Ale On zvolil ten nejlepší systém už na začátku.

27 Na příklad, On mohl zvolit slunce k tomu, aby kázalo Evangelium. Mohl k tomu určit měsíc. Mohl určit vítr. Ale On určil člověka. A nikdy nevybral skupinu, pouze jednotlivce. A nikdy dva hlavní proroky na zemi v té stejné době.

Vidíte, každý člověk je jiný. Má jinou povahu. Jestli Bůh může vzít jednu osobu — to mu stačí — do své ruky, může vykonat, co se mu líbí. Stačí mu jedna.

Za Noemových dnů, dnů Eliáše, Mojžíšových dnů... mnozí povstali za Mojžíšovy doby. Víte, co dělali a co chtěli říct: „Ty nejsi sám v tomto zástupu.“ A Dátan a Choré...

A Bůh řekl: „Jednoduše se oddělte, já způsobím, že země otevře svá ústa a pozře je,“ vidíte. A tak... pak si lidi stěžovali. On řekl: „Já je všechny zahladím.“

A potom Mojžíš zaujal Kristovo místo a postavil se do trhliny, a řekl: „Nedělej to, Pane,“ vidíte. Samozřejmě, poté, když určil Mojžíše k tomu, aby to udělal, neobešel Mojžíše, protože on v té době jednal na Kristovém místě. To byl Kristus v Mojžíšovi. Absolutně.

28 Nuže, dnes jsme tak rádi, že nám to Bůh zjevuje. Věřím, že to je pouhý rozbřesk, úsvit. Světla začínají svítit. Taktéž zde začínají prozpěvovat rajští ptáci. Ví, že to už nepotrvá dlouho. Něco se stane. Prostě musí.

A tak On pokud nic nedělá... nuže, celé Písmo je inspirované. Písmo je absolutní pravda. Nelze je obcházet. Právě kvůli tomu nesouhlasím se svými přáteli z Katolické církve. Věřím, že to nebylo napsáno jen tak nějakým člověkem, věřím, že to bylo inspirované Duchem Svatým. A všechny ty malé věci, které byly přidány... které se pokoušeli k tomu přidat... Všimli jste si, že při tom hledání východiska, každá jedna věc byla odhozena? A ty skutečné pravdy Písma zapadaly přesně do sebe tak, že v nich nakonec nebyl žádný rozpor?

Ukažte mi jedno literární dílo, které si nebude v jednom odstavci protiřečit — v jednom nebo ve dvou odstavcích. A Bible si neprotiřečí na žádném místě. Slyšel jsem, jak to říkají staří kritici, ale já jsem je dlouho vybízela, aby mi ukázali, kde to je. Není to tam. To je způsobeno zmatením lidského rozumu. Bůh není zmaten. On ví, co dělá. On ví...

29 Podívejte se, jestli Bůh hodlá soudit svět skrze nějakou církev, jak tvrdí Katolická církev, že to tak je... v pořádku, ale pak skrze kterou? Jen se podívejte na ty církve, které máme. Máme devět set a něco různých organizovaných církví. Nyní jak... jedna učí tak a druhá jinak. Jaký zmatek! A tak si každý dělá prostě, co se mu líbí; jdou si klidně dál. Bůh musí mít nějaký standard — a to je Slovo.

30 Mluvil... tím nechci na katolíky házet špínu, protože protestanti jsou na tom stejně tak špatně. Ale mluvil jsem s knězem, on mi řekl: „Pane Branhame,“ řekl, „Bůh je ve své církvi.“

Řekl jsem: „Pane, Bůh je ve svém Slově, a On je tím Slovem.“ Ano, přátelé.

On řekl: „Dobrá, On je... církev je neomylná.“

Řekl jsem: „To On neřekl. Ale řekl, že Slovo je neomylné.“

On řekl: „Dobrá, my jsme kdysi učili křest tímto způsobem“ a tak dále.

Řekl jsem: „Kdy?“

On řekl: „Na začátku, v těch prvotních dnech.“

Řekl jsem: „Tím připouštíš, že to byla katolická církev?“

On řekl: „Ano.“

Řekl jsem: „V tom případě já jsem katolíkem, tím staromódním katolíkem. Já věřím tím staromódním způsobem. Lidičky, vy jste to dnes všechno pomátli. Sotva se dá něco obhájit Písmem — orodování žen a zemřelých lidí a všechny ostatní věci, a, ó, masopust a nevím co ještě.“ Řekl jsem: „Najdi mi to v Písmu.“

On řekl: „To tam nemusí být. To platí tak dlouho, jak to říká církev. Nezáleží na tom, co říká ono, ale církev.“

Řekl jsem: „Bible říká, že kdo přidá jedno slovo nebo je ujme, jeho díl bude odebrán z knihy života.“ A tak to je Slovo. Věřím Slovu.

31 Inu, a když potom Amos říká — stejně tak jiná místa Písma, která o tom pojednávají — že kdyby... A pamatujte, dotýkáme se zde jenom těch hlavních věcí. Aj, když vcházím do toho pokoje a přichází na mě pomazání, kdybych mohl zapsat všechno, co tam probíhá, musel bych tady zůstat tři měsíce kvůli jediné pečeti. A tak já se jen letmo dotýkám těch míst a pokračuji dál; říkám jenom to, o čem se domnívám, že se tím lidé nezalknou. Ne aby je to ranilo, ale aby tomu mohli uvěřit, abych jim to okořenil. Víte co tím míním.

32 Sledujte to teď! Jestliže „Bůh nečiní nic,“ jak řekl Amos, „aniž by to zjevil svým služebníkům prorokům“ a pak vidíme, co On dělá; to musí být tak, že On se chystá něco udělat, to, co teď zjevuje. Bůh se chystá ukázat se na jevišti ve svém soudu, tomu věřím. On se na něco připravuje. A opakuji ještě jednou, to zcela prostě svědčí o tom, že jsme v posledních dnech. Jsme na konci věku, Laodicejského věku církve, teď, protože tyto věci měly být zjeveny pouze v posledním dnu.

33 Nuže, pomyslete na to! Ponořme se do toho, o čem jsme přesvědčeni, že si Duch Svatý přeje, abychom věděli. Teď si zapamatujte, nic nemůže být zjeveno, Bůh neudělá nic, dokud to předtím nezjeví svým služebníkům prorokům. A předtím než něco udělá, On to zjeví. A když to zjeví, můžete si to zapamatovat: něco se blíží. Bude to zjeveno.

34 A ty věci, o kterých hovoříme, mají být zjevené v posledních dnech, krátce před poslední troubou, na konci poselství toho posledního věku. Je to tak. Jestli si to chcete přečíst, můžete si otevřít... odvolával jsem se na to včera večer dvakrát nebo třikrát, Zjevení 10:1-7: „A ve dnech znění sedmého andělského poselství bude tajemství Boží zjeveno a ukončeno.“ A když tato sedminásobně zapečetěná kniha je otevřena, zůstane už pouze jedna věc. Potom celé tajemství Boží... jakže, my jsme to zkoumali po léta a podle Písma tehdy nebyla žádná možnost, abychom to pochopili, až do toho dne, protože to bylo skryto. Viděli jsme symbol, jak to bylo znázorněno, ale nemohlo to být správně zjeveno až do posledního dne. Tak tedy, musíme tu už být, v tom čase konce.

35 Nyní si zapamatujte a nezapomeňte, že On nedělá nic, dokud to nezjeví. A také nezapomeňte, že On to dělá tak jednoduchým způsobem, že moudří a opatrní to minou. A když si to chcete poznamenat, je to Matouš 11:25-26.

Zapamatujte si, On nedělá nic, dokud to nezjeví; a zjevuje to tak, že chytří vzdělání lidé to minou. Vzpomeňte, byla to moudrost, po které ten svět toužil místo Slova, když první hřích napáchal to, co napáchal. Nezapomeňte na to. Ó, jak vděční bychom měli být při pomyšlení, že... Jen teď pohleďte na věci, které se staly. Pohleďte na věci, které nám řekl. Pohleďte sem, v této modlitebně, ti z nás, kteří jsme tady vyrostli.

36 Nuže, chci požádat, aby pásy... Dobrá, pokračujte, nahrajte to. Ale podívejte, chci to říct lidem z této modlitebny, zdejšími lidem. Zavazuji každého z vás ve jménu Ježíše Krista, abyste... zda můžete poukázat prstem na jednu z těch stovek věcí, které byly předpověděné, a které by se nesplnily. Řekněte mi jeden takový případ tady na pódiu nebo kdekoliv jinde, když On něco vyslovil a nestalo se to přesně tak. Mohl by to udělat lidský rozum? Opravdu ne.

37 Když On se zjevil tam nad řekou ve formě světla, v červnu to bude třicet tři let... vy starousedlíci si jistě vzpomínáte, jak jsem vám řekl, jak od svého chlapectví, ten hlas a to světlo... a lidé si mysleli, že jsem byl tak trochu malomyslný. Samozřejmě, kdyby to říkal někdo jiný, já bych přemýšlel asi stejně. Ale teď se nemáte nad čím podívat. A církev se tomu nepodívala už od roku 1933, když jsem tam nad řekou křtil ty stovky lidí.

Vzpomínám si, jak mi řekl Mayerův kluk: „Billy, ty budeš ty lidi strkat pod vodu?“ Malý Jim Mayer, myslím si, že už je mrtev. Myslím, že zahynul — zastřelila ho nějaká žena. Ale on se mě ptal: „Ty budeš ty lidi strkat pod vodu?“

Řekl jsem: „Ne, příteli, chystám se je křtít ve jménu našeho Pána Ježíše.“

38 A v té skupině byla jistá žena. Ona řekla, řekla to jiné ženě... utrousila o tom takovou poznámku.

Řekla: „Dobrá, nemám nic proti tomu, abych byla potopena.“ Řekla: „To je v pořádku. Nestarám se...“

Řekl jsem: „Jdi a čiň pokání. Nejsi způsobilá pro křest ve jménu Ježíše Krista.“

To není věc, se kterou si můžeme pohrávat. To je Kristovo Evangelium, zjevené skrze pověření — Slova. Nuže, řeknete: „Nesmysl!“ A „Hloupost!“ můžete to dát i do jiné souvislosti. Ale pamatujte, ve Slově je zaslíbeno, že toto se stane, a přesně řečeno jak — a tady to je.

39 Onoho dne tam dole, kde oni stáli nad řekou, ten anděl Páně, o kterém jsem vám řekl, že vypadal z dálky jako hvězda nebo něco... a potom se to přiblížilo a... řekl jsem vám, že to vypadalo jako smaragdové světlo. A sestoupilo to nad řeku přesně tam, kde jsem křtil, zatímco obchodníci si ve městě povídali: „Co to může znamenat?“

Řekl jsem: „To nebylo pro mě, to bylo pro vás. Věřím tomu. Bůh to udělal kvůli vám, abyste poznali, že vám říkám pravdu.“ Jelikož jsem byl ještě chlapcem (takovým klukem) bylo mi asi dvacet jedna, oni by tomu neuvěřili, vidíte, protože na takové děcko to bylo příliš hodně.

40 Pak jsem uvažoval... bratr Roberson, on je zde přítomen, jeden z důvěrníků (viděl jsem ho před několika minutami), on mi onehdy vyprávěl, jak byl v Houstonu, kde byl pořízen ten snímek, který vidíte. Zúčastnil jsem se debaty. Před časem jsem se o tom zmínil. Bratr Roy byl jediný... ještě s jedním člověkem, byl jedinou osobou, která tam měla magnetofon. To byl jeden z těch staromódních kotoučových magnetofonů. (Teď vidím bratra Robersona a jeho ženu), a paní Robersonová byla nemocná.

Bratr Roy byl veteránem — jeho nohy prostřílené, nechali ho v domnění, že je mrtev. Byl armádním důstojníkem. Kanón German 88 zasáhl tank, ve kterém byl a prostě pozabíjel ty lidi a on byl posekán na kusy; dlouho ho nechali ležet v domnění, že je mrtev. A řekli mu, že nikdy nebude chodit, protože obě nohy měl poškozené — nervy v nich a tak dále. Aj, on mě může skoro předstihnout v chůzi.

Ale co to bylo? To bylo něco, co uviděl, a on šel do Houstonu. A vyprávěl mi o své manželce. On měl fonograf. On to chtěl nahrát na pásku. Doufám, že po skončení této bohoslužby vám to předvede. A na tom starém kotoučáku nahrál mé bohoslužby v Houstonu. A pak jeho manželka, on řekl... On to tam nahrál, ale nevšimnul si toho až do nedávna. Ona byla... ó, byla taková smutná. Byla nemocná a chtěla se dostat do modlitební řady. Oni mě vůbec neznali, já jsem je nikdy neviděl. A tak, ona seděla toho dne u okna a dívala se ven a byla smutná, víte, rozrušená, přála si dostat modlitební lístek a přijít do řady. A v ten večer se náhodou dostala do řady nebo nazítří večer nebo tak nějak. Domnívám se, že to bylo právě v ten večer.

Přišla tedy do řady, a když přišla na pódium, Duch Svatý jí řekl: „Nuže, ty nejsi odsud, jsi z města, které se jmenuje New Albany.“ A řekl: „Ty jsi seděla u okna a dívala ses ven a trápila ses ohledně toho, jestli dostaneš modlitební lístek.“ A tam na tom pásku to je, před léty.

41 A potom, na začátku shromáždění, když byl Duch Svatý přítomen... To bylo první shromáždění. Měli jsme tam jenom kolem tří tisíc lidí. Pak jich bylo osm a nakonec třicet tisíc. A potom v...

Zatímco jsem promlouval v jednom z těch prvních shromáždění, řekl jsem: „Nevím, proč to říkám (nuže, je to na pásku), ale to, jsme... to bude jedna z nejvýznamnějších událostí mého života. Během těchto shromáždění se stane něco, co předčí všechno, co jsme kdy viděli.“ A stalo se to teprve na osmou, devátou, desátou noc, že ten anděl Páně se zjevil před zraky asi třiceti tisíc lidí, sestoupil dolů. A byl pořízen ten snímek, a teď ho máme tady, a jako chráněný autorským právem se nachází ve Washingtonu, D. C. jako jediná nadpřirozená bytost, která kdy byla vyfotografována na zemi.

42 A já jsem se zmiňoval, víte, řekl jsem... někdy pod rozpoznáním řeknu: „Dotyčná osoba je zastíněna smrtí. Tam je temná kápeř smrti. Ona jistě umře.“

Nahoře, v East Pines (nebo Southern Pines, tuším, že tam), když jsem tam byl na posledním shromáždění, seděla tam drobná paní a něco jí řeklo: „Rychle udělej fotku,“ když jsem mluvil k jisté ženě. A tam to bylo! Myslím, že to bude na nástěnce, už to tam nějakou dobu bylo. Tam je ta temná kápeř visící právě nad touto ženou.

Ona udělala další fotku, jakmile to Duch Svatý oznámil. A bylo to pryč. On řekl: „Uzdravíš se. Pán tě uzdravil. Rakovina je pryč.“ To tam bylo a ona byla uzdravena, vidíte. Je to tak. Vidíte, to prostě ukazuje na to, že Bůh ví, kterou hodinu dne máme. My to nevíme. My Ho máme pouze jen poslouchat.

Nuže, mohli bychom takto ve vyprávění pokračovat, ale pojďme teď na chvíli a dotkněme se této předcházející pečeti, abychom toto s tím mohli provázat. Nuže, během několika okamžiků si to zopakujeme, tu další — tu první pečeť.

43 Pozorovali jsme, jak při lámání první pečeti satan měl super náboženského muže. Všimli jste si toho? Jezdec na bílém koni, který... myslelo se, že to byla prvotní církev, která vyrazila. Ale, ó, aj, tohle se

vyučovalo po léta. Ale tak to nemohlo být! Pozorujte jen ty další, když je dáme všechny dohromady. Jen se podívejte, kam to směřuje. Nuže,... ještě nevím, čím budou ti ostatní, ale tady to musí přijít prostě dokonale, protože to je pravdivé. To je pravda. To je hierarchie církve z Říma. Přesně!

44 Tito lidé, kteří si myslí, že Židé jsou antikristem, oni se vzdálili na hony od pravé linie. Nikdy nedopusťte myšlenku, že Židé jsou antikristem. Jejich oči byly zaslepeny cílevědomě, aby pro nás byla otevřena cesta a dala nám čas k pokání. Ale antikrist je pohan. Jistě. Padělatel pravdy, anti — proti.

Nuže, ten velký superman — ó, jak on se stal velkým mužem a nakonec byl dosazen na trůn. A poté, když byl dosazen na trůn, byl také korunován. A teď on... poté, když byl uctíván na místě Boha. Nuže, podívejte, předtím než to přišlo... Chci se vás na něco zeptat. Kdo že to byl? Koho měl Pavel na mysli v 2. Tessalonicenském 2:3, kde je řeč o příchodu toho člověka? Jak mohl ten muž proniknout tím věkem a uvidět to? On byl Božím prorokem! Jistě.

45 Jak mohl říct, že Duch výslovně říká, že v posledních časech někteří odstoupí od víry, naslouchaje svůdným duchům (víte, co to znamená svádět), svůdným duchům v církvi? To je klér — svůdné klerikální duchy, ďábelské skutky, pokrytectví v církvi, „vychloubační, vysokomyslní (moudrost, vidíte — prohnanost, inteligence), budou mít vnější způsob pobožnosti (budou jednoduše říkat: ‚Nu co, jsme křesťané, naší povinností je chodit do kostela‘), budou mít vnější způsob pobožnosti, ale zřeknou se zjevení a moci a působení Ducha. Od takových se odvracej.“

46 Tady si všimněte, jak řekl: „Jsou mezi nimi i takoví, kteří se vkrádají do domů a svádějí ženy (inu, to neznámá ženy naplněné Duchem Svatým), ženy obtížené hříchy, puzené různými žádostmi...“ Různé žádosti — prostě se zapletou do každé malichernosti, do všelijaké společnosti a žijí, jak se jim líbí a stále ještě: „My chodíme do kostela. Jsme na tom stejně tak dobře jako ti ostatní.“ Tance, večírky, stříhají si vlasy, malují se, oblékají se, jak se jim líbí. A stále: „Jsme letničtí. Jsme na tom stejně dobře jako ti ostatní.“ Ó, vaše skutky ukazují, kdo jste!

47 Všimněte si, ale on řekl: „... lidé zkažené mysli, kteří nyní odporují Pravdě.“ Co je Pravda? Slovo, kterým je Kristus. „... stranou Pravdy.“

„Ó, ty se pořád voziš po ženách, ty nenávidíš ženy. Ty děláš to a ono.“

Ne, přítel! To není pravda! To je lež. Nejsem nepřítelem žen. Ne, přítel! To jsou moje sestry. Pokud to jsou sestry. Ale jedná se mi... láska napravuje. Jestliže nenapravuje, pak to není láska. Jestliže je, jestli to je láska, pak je to láska phileo a ne agapo, říkám vám to na rovinu. Oni mohou mít trochu lásky phileo k nějaké hezké ženě, ale láska agapo je jiná. To je láska, která napravuje a potká se s Bohem, tam, kde můžeme žít věčně. To jsem asi neměl v úmyslu, jak to vyznělo. Ale víte, co jsem... doufám, že jste tomu porozuměli.

48 V pořádku.

49 Vzpomeňte si, jak řekl: „Stejně jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak i tito. Ale jejich nerozum bude všem zřejmý.“ Proč? Když Mojžíš byl pověřen, aby udělal něco, co připadalo radikální... ale on se tam odebral naprosto čestně. A Bůh mu řekl, aby si vzal hůl a hodil ji na zem a ona se promění v hada. Potom On to udělal, aby mu ukázal, co se stane. A před faraónem on stál tak, jak ho Bůh pověřil a hodil hůl, a ona se proměnila v hada.

50 A faraón nepochybně řekl: „To je laciný kouzelnický trik.“ A tak šel a přivedl Jannese a Jambrese, oni řekli: „My to můžeme udělat také.“ A hodili své hole na zem a ty se staly hady. Nuže, co si teď měl Mojžíš počít? Co to mělo znamenat? Mělo mu to ukázat, že ďábel je schopen zfalšovat každé ryzí Boží dílo. On to falšuje kvůli tomu, aby vyhodil lidi z dráhy.

Co dělal Mojžíš dál? Řekl snad: „Dobrá, asi jsem se spletl, raději se vrátím?“ On stál klidně dál, protože měl splnit do písmene své pověření. A víte, co se stalo pak? Mojžíšův had pozřel ty jejich.

Už jste někdy uvažovali, co se stalo z toho druhého hada? Kam se poděl? Mojžíš vzal hůl a odešel s ní pryč. Prováděl s ní zázraky. Ten had byl uvnitř jeho hole. To je nádherné, ne? Ano, přítel!

51 Nuže, postupně vyvstává na světlo antikrist. Chci, abyste si toho všimli. Nuže, když jste... Nuže, pro své katolické přátele, jen ještě na chvíli klidně sedte, pak se přesvědčíme, jak na tom jsou protestanti, jak jsme na tom všichni. Všimněte si, prvotní církev... když katolická církev říká, že je tou první původní církví, mají pravdu. Jsou. Měli počátek o Letnicích. Tam začala katolická církev. Nuže, kdysi jsem tomu nemohl uvěřit, dokud jsem si nepřečetl historii, a shledal, že je to pravda.

Oni začali o Letnicích, ale začali být unášeni proudem. A vidíte, kde skončili? A jestli Letničtí hnutí bude unášeno takovou rychlostí jako teď, pak na to nebudou potřebovat dva tisíce let. Za sto let od této chvíle budou dál, než je teď katolická církev. Jistě.

52 Ale všimněte si, jak ten jezdec na bílém koni... nuže, chceme to jenom na chvíli osvětlit, předtím, než

se dáme do této pečeti. Nuže, všimněte si toho jezdce na bílém koni. Když vyráží, on zastává úřad ve třech stádiích. Ten ďábel, jak jsem vám to ukázal minulého večera, je ve trojici právě tak jako Bůh. Ale je to po celou dobu ten stejný ďábel ve třech stádiích.

Všimněte si těch stádií. V prvním stádiu on přišel. Sestoupil Duch Svatý a lidé měli všechno společné. A spočinul na nich Duch Boží a apoštolé chodili dům od domu a lámali s lidmi chléb, a děly se veliká znamení, a zázraky. A ihned potom, víte, satan způsobil, že začalo reptání. A v krátkém čase otroci a chudí té země, kteří přijali Ducha Svatého, se rozprchli na různá místa, a vydávali svědectví. Vydávali svědectví svým pánům.

53 A po nějakém čase oni začali přicházet, všichni... jako armádní velitelé a různí jiní lidé. Ta smetánka viděla jejich chrabrost a zázraky a divy, které tito lidé dělali, a tak přijímali křesťanství. Potom, vidíte, když přijali křesťanství a přicházeli na místa, kde se konala shromáždění — v malých starých tmavých chudých sálech, kde tleskali a vykřikovali, mluvili v jazycích a přinášeli poselství — jakže, tohle přece nemohli přinést ke svému konkurentovi nebo někomu jinému ve svém obchodě. On by tomu neuvěřil. Jistě že ne! A tak se to muselo nějak upravit.

54 Dali se tedy dohromady a začali uvažovat takto: „Inu, zformujeme něco trošku jiného.“ A Ježíš, hned po uplynutí prvního věku církve, On jim řekl zde v 3. kapitole Zjevení: „Ale mám proti tobě... ty skutky nikolaitů.“ Nico — podrobit si laiky. Jinými slovy, chtěli docílit místo toho, aby všichni byli jedno, chtěli dosadit nějakého svatého muže. Oni chtěli udělat nějaký druh... oni si vzali vzor z pohanství, ze kterého vyšli, a nakonec to provedli.

Teď sledujte. Za prvé, nikolaité. Nikolaité byli v Bibli nazváni „antikristem,“ protože to bylo proti prvotnímu učení Krista a apoštolů.

55 Nechci toho člověka nazvat jménem. Je to velký muž. Ale před několika léty jsem byl v jeho shromáždění. A on věděl, že jsem přítomen, protože jsme si podali ruce. On řekl: „Víte, dnes máme takové hnutí, kterému říkáme Letničíní.“ A pokračoval: „Oni se opírají o knihu Skutků.“ Řekl: „Vidíte, Skutky byly pro církev jenom vnějším rámcem.“

Umíte si představit člověka, který studoval Bibli, galantního starého muže, který studoval Bibli tak, jak to dělal a pak utrousí takovou poznámku? To zní... to nezní jako Duch Svatý. To by se nemělo nikde stát, protože lidé se zdravým rozumem ví, že skutky apoštolů nebyly skutky apoštolů. To byly skutky Ducha Svatého v apoštolech.

56 Copak nevíte, jaký vzor jsme si vytyčili v církevních věcích? Tyto bytosti, které tam bděly nad truhlou Smlouvy — Matouš, Marek, Lukáš a Jan, jak oni tam stáli a bděli nad ní? A tady máme co do činění s výsledkem toho, co napsal Matouš, Marek, Lukáš a Jan. To je co... ten strom vypouští svou první větev a hle, co se děje. A když ten strom ještě někdy vypustí další větev, pak za tím bude napsána další kniha Skutků, protože, vidíte, ve stejné věci se musí projevit tentýž život.

57 Stejně tak nyní, dnes, když se podíváme na ty denominační církve — baptistickou, metodistickou, presbyteriánskou, Luteránskou, církev Kristovu (takzvanou), letničíní a ty další — kde je nacházíme? Tohle nikde nenajdete! Připouštíme, že letničíní k tomu měla nejbliž, protože ona je tady v Laodicejském věku. Oni měli pravdu, ale odmítli ji. Stali se v ní vlažní a Bůh je vyplivl ze Svých úst. To je přesně podle Písem! Nemůžete připustit, že se Písmo mýlí. Ono je vždy pravdomluvné. Nepokoušejte se... jediná věc, nikdy se nepokoušejte přizpůsobit svou myšlenku... Písmo své myšlenky, ale vyrovnejte se s Písmem. Pak budete v souladu s Bohem, nezáleží na tom, kolik věcí musíte odseknout nebo odložit stranou, vyrovnejte se s tím.

58 Podívejte se, jak to bylo v prvním případě. Dobrá, jestli Bůh takto jednal poprvé, On tak musí jednat i podruhé. A musí tak jednat pokaždé, jinak v prvním případě jednal špatně. Vidíte, my, jako smrtelní lidé, chybujeme. Bůh nemůže. První Boží rozhodnutí je dokonalé. A nemůže být nic lepšího než Jeho volba. On to nemůže vylepšit, protože to je dokonalé od začátku. Pokud by nebylo, pak On není nekonečný.

Jestliže je nekonečný, pak je také vševědoucí. A jestliže je vševědoucí. On je vševědoucí. Amen! Tím musí být, aby byl Bohem. Nemůžeš říct: „On se ještě něco naučil.“ On se víc nenaučil, On je samotný pramen veškeré moudrosti. Naše moudrost zde pochází ze satana. Zdědili jsme ji v Eden, kde jsme zaměnili víru za moudrost. Udělala to Eva.

59 Nuže, on byl nejdříve nazvaný antikristem. V druhém stádiu byl nazvaný falešným prorokem, protože ten duch, který byl mezi lidmi, se vtělil. Vzpomeňte si toho jezdce na bílém koni, inu, on na počátku neměl korunu. Proč? On byl od začátku duchem nikolaitismu, pak se vtělil do člověka a dále byl korunován a dosazen na trůn; a byl korunován.

A potom to předkládal dlouho, jak to budeme sledovat v průběhu lámání pečeti. A pak shledáváme, jak po uplynutí té dlouhé doby byl satan vyhozen z nebe. Podle Písem on sestoupil a povýšil se na trůn. Jen zvažte, posadil se na trůn v osobě toho muže a stal se šelmou. On měl moc, jako svrchovanou moc

tak, že konal všelijaké zázraky a všechno možné, tak... vraždy, krvavé potyčky, a všechno, co může předvést Římanům

60 V pořádku. On zabíjel uplatňováním krutého římského trestu. Jen... ó, jak bychom se tu mohli dostat do některých míst Písma. Vzpomeňte, Ježíš Kristus zemřel, byl potrestán Římem — trestem smrti! To poselství, které mi leží na srdci, abych je kázal v průběhu dalšího shromáždění, na velký pátek odpoledne, tyto tři nebo čtyři věci, vidíte: „Tam Jej oni ukřižovali.“ Tam — nejsvatější, nejnábožnější místo na světě bylo Jeruzalém. Oni — nejsvatější (domněle) lidé na světě, Židé. Tam, oni, ukřižovali — nejkrutější trest jaký Řím mohl vymyslet. Koho? Největší postavu jaká kdy žila. Tam Jej oni ukřižovali! Ó, aj!

Pomoz mi, Bože, aby to mohlo trefit do té skupiny podnikatelů, aby mohli uvidět, kde stojí — nuže, ne kvůli tomu, abych se dělal nějakým podivínem, ne, abych byl dotěrný, ale abych s nimi zatřásl, dokud neuvidí, že ti jejich hodnostáři a svatí otcové a věci, o kterých píší v tom „Žurnálu obchodníků,“ že to je nesmysl. Křesťané nemají nikoho nazývat „Otcem.“ Oni to začali dělat... snažil jsem se jim pomoci po každé stránce (víte, kde půjde ta páska), a tak jsem vyřízený! Já s tím samozřejmě nebudu mít nic společného. V pořádku.

61 Za prvé... vzpomeňte na Krista. Nejdřív jako nikolaité. Co si žádal ten Nikolaitický věk? On se chtěl zbavit té bandy lidí, která křičela, tleskala rukama a dělala ostudu, tak, jak to dělali ti o Letnicích — chovali se jako opilci. Vrávorali v Duchu a tak dále. Oni si nepřáli takové nesmysly. Řekli, že byli opilí.

A když ti důležití... poslyšte, nenechtejte si to ujít! Možná vám to bude znít bláznivě, ale je to pravda. Když k nim začali přicházet ti hodnostáři, oni se nemohli před něčím takovým sklonit.

Co dělá Boha velkým, je to, že je natolik velký, že se umí sklonit. To Ho dělá tak velkým. Není nic většího. A On se sklonil k těm nejnižším tak, jak se nemohl sklonit nikdo, jak se nikdy nesklonila žádná lidská bytost. On byl Králem nebe a snížil se do nejnižšího města na světě, Jericha. A snížil se tak, že dokonce ten nejmenší člověk ve městě se musel podívat dolů, aby Ho uviděl. Souhlasí to? Zacheus. Je to tak. Byl přezdíván nejhůře ze všech lidských bytostí — černokněžníkem, ďáblem, Belzebubem. To je, co si o něm myslel svět.

62 Zemřel nejkrutější smrtí. Neměl místo, kam by sklonil hlavu, vyhozen z každé organizace. Ale když... Bůh Ho povýšil tak vysoko, že musel shlížet seshora, aby spatřil nebe. Vidíte jak On je Bohem pokory? A Jemu dal tak vznešené jméno, že se podle Něj jmenuje celá rodina na nebi, stejně tak každá rodina na zemi. Celá rodina na zemi se jmenuje „Ježíš,“ celá rodina na nebi se jmenuje „Ježíš,“ je to takové jméno, že každé koleno poklekne a každý jazyk vyzná, že On je Pán, buď tady, nebo v pekle. Peklo se před Ním skloní. Všechno jiné se před Ním skloní. Vidíte, ale nejdřív to bylo provázeno pokorou, pak to bylo viděno. Nechť se Bůh zvelebí. Ten, který se pokoří, toho Bůh povýší.

63 On si to musel promyslet, jak to bylo v případě Evy — uvažování proti Slovu Božímu prostřednictvím moudrosti... a církev na to skočila. Co to bylo? Vezměme na příklad takovou církev jako je tahle a takovou skupinu lidí jako jsme my. Kdybyste nebyli naplněni Duchem... a vezměme, řekněme... nemám nic proti starostovi našeho města — nevím, jestli ho znám. Pan Battroff — je stále starostou? Pan Battroff je mým dobrým přítelem. Ale řekněme, že starosta města a policejní útvar a velitel policie, že oni všichni sem přicházejí. A v tu chvíli, jestliže jim přijde na rozum sebemenší nápad, začínají mluvit s výborem a lidmi kolem sebe a říkají: „Víte co? To by se mělo změnit.“ A jestli nejste naplněni Duchem a nemáte za kazatelnu muže opravdu naplněného Duchem, hned jim začnete ustupovat. Možná ne v této generaci; možná v té další.

64 A právě tak to začalo. Proč? Oni říkali: „Dívejte, to je rozumné.“ A vy nasloucháte. Řekněme, že někdo přijde a řekne: „Tato modlitebna je příliš malá. Postavme větší budovu. Já vám tady postavím něco za takovou sumu peněz. Vložím do toho půl miliónu dolarů. Oznamím to v rozhlase.“ A když to dělají, v devíti případech z deseti si ohřívají vlastní polívkčku. Jeden takový případ znáte.

A v tu chvíli, když on to udělá, bude postupovat podle svého zaslíbení. Nemůžete nic říct, protože tam je bratr John Doe a on je sponzorem toho sboru. A potom si přivedete nějakého Ricky ze semináře pro duchovní, který toho o Bohu ví asi tolik, jako Hottentot o egyptských rytířích, a on přijde a bude ustupovat tomu chlapíkovi, protože mu kupuje pokaždé nové auto, což mu umožňuje pohodlné cestování; pak mu koupí to, tamto a ještě něco. Nuže, přesně tak to začalo. Je to tak.

65 Všimněte si, moudrost, mazanost. Oni říkají: „Nuže, koukejte, to je jediné rozumné východisko... Naše ženy, jaký rozdíl je v tom, jak si upravují vlasy?“ Ale Bible říká, že na tom záleží. Kdybychom vzali jen tu jednu věc, kromě stovek dalších, vidíte. Na tom záleží. Bůh řekl, že na tom záleží, a tak to je opravdu rozdíl. Ale vidíte, když to jednou začalo (výbor důvěrníků a Diakonů a ti ostatní); a první na řadě je pastor, který buď zůstane, nebo vypadne. Je to tak. Vidíte, to jsou lidé, kteří to prosadili ve volbách. V pořádku.

Teď si všimněte, ten duch začal působit a církev, která ve svých řadách měla tolik hodnostářů, tolik vznešených osobností, tolik peněz; nejdřív to začalo a pak tomu ustoupili a spolkli to — jaká dáblova hrubost! A totéž udělala Eva v zahradě Eden. Nuže, slyšte. Je to tak.

Podívejte, ta přirozená žena — Adamova nevěsta — dřív než se k ní přiblížil jako k manželce, ona spolkla tu satanovu intriku proti Slovu Božímu skrze uvažování. Dřív než Adam žil s Evou jako s manželkou, předběhl ho satan. To je pravda. Slyšeli jste „Strom nevěsty,“ jak jsem o tom kázal, tam to bylo vyučováno. V pořádku.

Všimněte si nyní, tam Eva začala uvažovat. Ona řekla: „Ale Pán řekl...“

On řekl: „Ó, víš co, Pán to jistě neudělá. Ty chceš být přece moudrá. Chceš se něco dozvědět. Jakže, ty jsi přece jenom malý hlupáček, vidíš. Měla by ses něco dozvědět.“

Není to satan?! Není to naše moderní... „Ó, to je banda fanatiků. Nevšímej si jich. Ne...“

66 Nuže, ta přirozená první nevěsta lidského rodu, předtím než k ní přišel manžel, ona vypadla z milosti kvůli tomu, že poslechla satanovou lež, ač předtím jí Bůh ohradil svým Slovem. Kdyby stála za Slovem, pak by nikdy nepadla. Inu, to je v té přirozené oblasti, všimněte si toho, ta přirozená žena. A jaká byla kletba? Skutečnou kletbou za opuštění Božího Slova...

Nyní si zapamatujte, ona mu věřila v 98 %. Ale stačí, že k tomu přidáš jednu jedinou věc. Ona tomu z větší části věřila. Ó, jistě! Ona to řekla a satan přiznal, že to byla pravda. Ale jemu stačí, když tě dostane do rohu, nic jiného nechce. Stačí, že dovolíš, aby kulka letěla trochu stranou, a ona mine terč. To je všechno. Ona tomu tolik věřila a přece minula cíl.

67 A výsledek, protože opustila Slovo kvůli smítku uvažování... říkáte: „A co ženy? Proč chceš o takových věcech mluvit? Víš, ty maličkosti... záleží na tom co je počátečním důkazem...“ Něco na tom je! To musí být narovnáno! Domýšleli jsme si to téměř po celých sedm věků církve, ale přišla hodina, kdy to říká Bůh. A nejen, že to říká, ale On to ukazuje, obhajuje, dokazuje. Je to tak. Když by to nedělal, pak není Bohem a tím to hasne. Bůh stojí za svým Slovem.

Všimněte si nyní. Nuže, ta přirozená žena způsobila přirozenou smrt, protože naslouchala rozumování, aby se stala moudrá — moudrá místo toho, aby stála za Slovem a dělala, co jí řekl Bůh. Ona byla žádostivá moudrosti, aby byla moudrá. A naslouchala rozumování a tím ztratila celou lidskou rasu.

68 A teď v té době, ta duchovní žena, Kristova nevěsta, ona začala o Letnicích s prvotní apoštolskou církví a přišla o totéž na Nicejském koncilu, (Lee, ty víš, jak pravdivé to je) když to vyměnila na Nicejském koncilu, své duchovní prvorozenství za velké Konstantinovy kostely a věci, které jim tam byly věnovány. A za tyto nesmysly zaprodala své duchovní prvorozenství, za tu snůšku římských dogmatů.

Tohle je teď tvrdé pro katolíky, ale protestanti se dopustili té stejné věci! Oni jsou v Bibli znázorněni jako dcery... smilnice, nevěstky. Přesně tak! Každá jedna z nich! Bez výmluvy, ale z toho vždycky zůstal malý zbytek — společně s tím — ze kterého se utvoří nevěsta. Všimněte si, ona přišla o své panenství. Všimněte si, předtím, než k ní přišel její manžel, před svatbou, ona přišla o svou ctnost.

69 Teď si zapamatujte, ona řekla: „Sedím jako královna, nic nepotřebuji,“ v tom Laodicejském věku. „Jsem bohatý, zbohatl jsem,“ a tak dále. „A, ó, celý svět mě obdivuje. Jsem velkou svatou církví“ a tak dále. „My jsme...“ celém tom věku.

On řekl: „A nevíš, že jsi nahý a slepý, politováníhodný, ubohý a chudý, a nevíš o tom.“ To je ten stav.

Nuže, kdyby Duch Svatý řekl, že takový stav bude v těch posledních dnech; a ve skutečnosti takový je! Nelze to obejít. Je to tak.

Nyní sledujte. Když tam prodala své prvorozenství, své panenské právo na Slovo, co tím způsobila? Když to udělala Eva, přišla o stvoření. Bylo jí podřízeno celé stvoření. Nyní si všimněte. A když to udělala církev, přijala dogmata místo Ducha a Slova, přivedla tím kletbu na celý ten systém. Každý denominační systém, který zde byl a bude, byl kvůli tomu proklet a padl, protože neexistovala žádná jiná cesta.

70 Když dáte dohromady skupinu lidí, aby něco vymysleli, jeden to vidí tak a druhý jinak a další tak. A když to dají dohromady a zatřesou tím, pak se dostaví výsledek, jak jsme toho svědky.

Přesně to udělali na Nicejském koncilu. Přesně to udělali v metodistické, presbyteriánské církvi, Kristově církvi a všech ostatních. A žádný člověk, není důležité, co mu Bůh zjevil, on musí učit tak, jak to stojí v pověřovacích listech, co říkají jejich vyznání víry, jinak ho vykopnou. Inu, neříkejte mi; já jsem v tom byl a vím dobře, jak to chodí. A přesně to se stalo. A tak celá ta věc je prokletá!

71 Není divu, že anděl řekl: „Vyjděte z ní, lide můj, aby vás nepotkaly její rány!“ Protože on bude... ona

je prokletá a musí na sobě trpět kletbu Božího hněvu, protože zaprodala svou ctnost a právo. Ale... ó, aj! Ale pamatujte, i když Bůh viděl celý ten stav, přece jen zaslíbil (Joel 2:25, pokud si to chcete poznamenat.) V posledních dnech, když On řekl: „... zůstalo po housenkách, snědly kobyly, a co zůstalo po kobylykách, snědli brouci, co pak zůstalo po broucích, dojedli...“ a dál, a dál, přicházel chroust za chroustem a požíral tu církev, dokud z ní nezůstalo nic než pouhý pahýl.

72 Sledujte. Co zanechali římští, snědli luteráni, co zanechali luteráni, snědli metodisté, co zanechali metodisté, snědli letničtí, až zůstal jenom pahýl. A víte co? Vezměte ty červy — ty kobyly a housenky, a tak dále — můžete je sledovat napříč tou knihou a zjistíte, že to je stále jeden a tentýž červ v různých stádiích.

Pochopte ten smysl — tak je to s těmi pečetěmi! To je ten stejný červ! Brzy se o tom přesvědčíte, když to vysvětlíme, a tak vám to říkám teď. To je stále jeden a ten samý červ. Tyto čtyři červi, čtyři, tady to máme. To je jedno a totéž. To je ten stejný duch. Co nechal jeden, sežral ten druhý. Co nechal ten, snědl ten další — takto, až z toho zbyl jen pahýl. „Ale já nahradím vám léta, praví Pán, které sežraly housenky.“

73 Co to je? Jak to učiní? Jestliže to začalo antikristem skrze vyvrácení Kristovy nauky a přijetím dogmatu místo Slova; a po léta se do toho pouštěli reformátoři, jak říká Bible: „... ale v posledních dnech, až se ozve...“ Zjevení 10:1-7, On řekl, že tajemství Boží budou skončena v těch posledních dnech, až se ozve sedmý anděl.

Malachiáš 4 řekl, že pošle Eliáše proroka, předtím, než přijde na zem ten hrozný den, kdy On to vypálí jako v peci. A on obnoví a přivede děti zpět k víře otců — k apoštolskému originálu. Letničtí víře, kterou zaslíbil obnovit. Nuže, to je tak jasné, jak to stojí v Písmu. Teď to je zaslíbeno. A my žijeme v posledních dnech a tak se něco musí stát. A je to tu a my jsme toho svědky.

74 Všimněte si satanovy trojice: to je stále ta stejná osoba, prostě se převtěluje z jedné do druhé. Tak to dělaly ty štěnice (ti červi) jeden po druhém. Přesně tak! Nikolaité, duchovní antikrist; papež, falešný prorok; šelma, samotný ďábel, vtělený. On to nemůže udělat. Nuže, uchovejte si to teď v paměti. Když to sledujete, zpozorujete, jak tito jezdci se k tomu blíží. Kladu zde před vás obraz. Kdybych to tady měl na tabuli, mohli byste to lépe pochopit. Hledte, já to pozoruji.

75 Za prvé... nyní si zapamatujte toto: první věci, kterou on je, on je duchem antikrista. Řekl to Jan. „Děti, duch antikrista... on už působí v dětech neposlušnost.“ Vidíte, ta věc začala působit. A v tom druhém věku církve se to stalo tak trochu rčením. V dalším věku to bylo učení. V následujícím věku to bylo korunováno. Není to jasné, ať už to čteme jakýmkoliv způsobem?

Zde přichází. Nuže, jak se nejdřív jmenoval? Duch antikrista, protože byl proti Slovu. V tom to začalo. Právě to všechno bylo tím způsobeno, odvrácením se od Božího Slova. Ne kvůli tomu, že Eva snad dala Kainovi facku. To nebylo kvůli tomu. To bylo především způsobeno tím, že se odvrátila od Slova. Ona se odvrátila od Slova! A první věci, která zahájila prostituci v církvi živého Boha, v Kristově nevěstě, bylo odvrácení se od Slova a přijetí římského dogmatu místo Božího Slova. A co potkalo každou organizaci? Právě totéž.

76 Nuže... ale zaslíbil, že v posledních dnech znovu proklesí cestu k přinavrácení. Slovo Páně padne na zem tak, jak to On udělal na začátku a obnoví co? Čím to začalo? Něčím proti Slovu! A co by měl vykonat ten člověk, který přijde pomazaný Duchem Božím? On přivede víru dětí zpět k té otcovské. Takto to On obnoví.

A když položíte to samé Slovo, na to stejné místo jako zde, ono vykoná totéž. Ježíš řekl: „Jestliže je kdo ze mě... kdo věří ve mě, skutky, které já dělám, bude dělat i on.“ A když Ho požádali, aby něco udělal, On řekl: „Dělám jen to, co mi ukáže Otec. Nedělám nic, dokud to nejdřív nevidím. A co vidím, že dělá Otec, to dělám i já. Otec dělá a tedy i já doposud dělám,“ vidíte. Copak to nevidíte? Proč, to je jako byste četli noviny. Nuže.

77 Tedy nejdřív... pak se to stalo antikristem. Nuže, on nemohl být antikristem jenom v duchu. Pak se stal antikristem a ten duch použil muže, který učil ty samé věci, které dělal duch antikrista. A pak se stal falešným prorokem ducha antikrista. Inu, a co s člověkem v organizaci? Přizpůsobujete si to, jak je vám libo. Nevím, co si o tom myslíte. V pořádku.

Nakonec se stal šelmou. Počkejte, a za chvíli se k tomu vrátíme. V pořádku. Tedy, jestliže satanova trojice je takto uspořádána — je to stále satan — satan: duch antikrista (vtělený duch antikrista), falešný prorok, pak se stává šelmou. Když... to nebyl démon, jenž byl v antikristu, ale když samotný satan je svržen, sestupuje dolů a zmocňuje se místa, kde se ten démon nacházel. Potom ďábel... ďábel se vtěluje do člověka. To se prostě opakuje.

78 Tím byl Jidáš Iškariotský. A co udělal? Byl jedním z těch, kteří byli proti Kristu? Proč, on byl pokladníkem. Chodil s nimi. Jistě. Chodil s Ním, pak šel a vymítal ďábly a dělal to, co jiní.

A Kristus byl vtěleným Bohem — Bůh inkarnovaný v těle, Emanuel. A Jidáš byl synem zatracení tak, jako Ježíš byl Synem Božím. Vtělený Bůh; vtělený ďábel. Někteří lidé vidí v tom čase jenom tři kříže. Ve skutečnosti byly čtyři. Tři na Golgotě, jak to vidíme. Tam byl Ježíš uprostřed a jeden zločinec na levé a druhý na jeho pravé straně. A sledujte.

Jeden zločinec řekl druhému nebo Ježíši: „Jestli...“ Inu, vy víte, že On je Slovo, ale: „Jestli jsi Slovem, proč se nezachráníš? Proč s tím něco neuděláš?“ Dnes máme totéž.

79 Slyšeli jste už někdy přicházet ty staré ďábly a říkat: „Jestli věříš v Božské uzdravení, tady je někdo slepý. Proč neotevřeš jeho oči? Raň mě slepotou! Raň mě slepotou.“ Ten stejný starý ďábel. „Sestup z kříže a uvěříme ti.“

„Jestli jsi Synem Božím, učiň z těch kamenů chléb.“ Ten samý starý ďábel. Jen jdi pryč. To udělal Ježíš. On nikomu z nich nedělal šaška.

Dali mu na hlavu hadr, na Jeho vzácné oči, takto, a vzali klacek a bili Jej po vrcholku hlavy a říkali: „Hádej... jsi-li prorokem, hádej, kdo tě udeřil. (Jeden druhému podávali ten klacek.) Nuže, hádej, kdo tě udeřil a my ti uvěříme, že jsi prorokem.“ On neotevřel svá ústa. Tiše tam stál. Nedělal nikomu klauna. On dělal jediné to, co mu ukázal Otec. Ať si jdou po svém. Jejich čas přijde. Nestarejte se.

80 Nyní. Oni se dotýkali Jeho roucha. Nepociťovali žádnou moc. Ale chudá malá žena... byla v nouzi, ona se dotkla Jeho roucha a On se otočil a řekl: „Kdo se mě dotknul?“ Jaký odlišný dotek! Záleží na tom, jak se Ho dotýkáš, čemu věříš. Rozumíte už teď?

A teď, zatímco satan jde... převtělil se z antikrista do falešného proroka a ve dnech Židů je antikrist uprostřed rané církve... V temných věcích se stal pro svět falešným prorokem. Vidíte, kde je... kde je ten kalich nepravosti? Inu, to patří tomu věku církve.

81 Nyní. Ale v tom věku, kdy církev odejde domů, se on stává šelmou. Stává se vtěleným ďáblem, samotným rudým drakem. Ó, aj! Nevidíte, co chci říct? On se tehdy vtělil do svých lidí. Spoutal své lidi svou mocí. Falešný prorok je do toho přímo „vprorokoval“, vydal je do působení mocného bludu, aby uvěřili lži a tím byli potupeni, zapírajíce Slovo, avšak majíce formu pobožnosti.

Bůh koná své dílo v trojici: ospravedlnění, posvěcení a vtělení se do Svého lidu křtem Duchem Svatým. Stejně tak je s ďáblem, on se vzoruje na Kristu. Ó, vtěluje se samotný satan!

82 Teď sledujte. Satan... Když se Ježíš vtělil do Svého lidu, ten stejný život, který je v Kristu, se nachází i v dotyčné osobě. Co by se asi stalo, kdybyste vzali život z vinné révy a přenesli do tykve? Ona by už víc nerodila tykve, rodila by hrozno. Co kdybyste přenesli život z broskvoně do hrušně? Rodila by hrušky? Ne, ona by rodila broskve. Život dosvědčuje, čím dotyčná věc je.

Když slyšíme lidi, jak říkají, že mají Ducha Svatého a zapírají Slovo, pak není něco v pořádku. Duch Svátý přece napsal Slovo. Ježíš řekl: „Jestliže má člověk Ducha v sobě, pak bude dělat mé skutky.“ Jestli si to chcete přečíst nebo poznamenat, je to Jan 14:12 — v pořádku. „Kdo věří ve mě, skutky, které já dělám, bude dělat i on, a bude dělat větší skutky než tyto, neboť já jdu ke svému Otci.“

Pak On ho posvěcuje a očisťuje, aby se mohl postavit před Bohem. Když tam padne kapka inkoustu, přenese ho skrze tu propast. Vidíte?

83 Teď sledujte. Když se satan vtělí do svých poddaných, oni dělají skutky, které dělal on. Nevidíte to? Co udělal? Jednoduše přišel k té nevinné ženě a svedl ji. A přesně to dělají někteří z těch ďáblů. Přicházejí na místo, kde nějaký obyčejný pastor začal něco dělat, a když přijdou, říkají: „Ó, kdyby ses jenom k nám připojil...“ to jsou ty stejné ďáblové skutky. Inu, to je pravda!

Když se satan vtěluje do své církve, jestliže je ďáblem, pak oni jsou těmi, kteří vraždí a zabíjejí, a tak dále, protože satan je především vrah, a lhář, a zloděj. V pořádku.

Co dělá satan, když se vtělí mezi tyto lidi? Je to jeho povinnost, aby ukázal jak chytrý je, že on je chytrý. Zkoumejte Bibli a ukažte mi, kde Bůh kdy jednal s intelektuálními lidmi. Pátrejte po tom a přesvědčte se, že ti intelektuálové byli vždycky ovládaní ďáblem. To je mocné slovo, ale pravdivé. Vybízím vás k tomu, abyste prozkoumali rodokmeny od Ábela po Kaina a těch čtrnáct pokolení, která po nich přišla, a přesvědčili se, kdo byl na té chytré straně, a kdo byli ti pokorní.

84 Proč si Ježíš zvolil právě takové lidi? On si vybral rybáře a lidi, kteří se neuměli podepsat a postavil je do čela církve. Je to tak. Moudrost není nic. Ona je proti Kristu. Světská moudrost je vždycky proti Kristu. Ježíš nám nikdy neřekl, abychom budovali semináře pro vzdělání duchovenstva (nikdy), abychom měli biblické školy. On řekl: „Kažte Slovo, kažte Evangelium.“ Pak, jestli řekl: „Ta znamená budou mít ti, kteří uvěří...“ vidíte, musíte mít... jinými slovy řekl: „Jděte a předvádějte moc Boží všem národům.“

Teď sledujte. Povinností satana je překrucovat Slovo Boží rozumováním. Ó, aj! Ó, pak označí své

poddané tím, že zavrhnou originální Slovo. (Budete mít se mnou ještě krátké strpení, abychom to probrali? Nechci, abychom to vynechali.) Dovolte mi, abych vám ukázal předobraz, abyste to uviděli — všechno v předobzrech a ve Slovu, a ve všem. Nemůžete... neměli byste být kvůli tomu ve zmatku.

85 Když byl ve Starém zákoně někdo prodán do otroctví, každých padesát let přicházelo milostivé léto (čtyřicet devět let a pak milostivé léto). A když to ten otrok uslyšel a chtěl jít na svobodu, neexistovala žádná překážka, která by ho mohla déle držet. Mohl jednoduše odhodit svou motyku a říct: „Dost,“ a vrátit se domů. Zazněla trouba. Je to tak.

Ale, když nechtěl jít, byl spokojen se svým pánem, pak ho zavedli do chrámu a vzali šídlo (víte, co je šídlo) a propíchl mu ucho, udělali mu díru do ucha. To bylo znamení, že se už nikdy nemůže vrátit. Je to tak? Musel sloužit svému pánu na věčné časy. Nezáleželo na tom, kolikrát ještě zaznělo milostivé léto nebo co se stalo, on úplně zaprodal své prvorozenství svobody.

86 A když člověk odmítne pravdu Evangelia, satan ho poznamená. Kde? Na jeho uchu. On ho učiní hluchým, tak že už víc nemůže uslyšet pravdu. Je vyřízený! Zůstává s tou skupinou, se kterou je, pokud odmítne poslechnout pravdu! „Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“ Pravda vysvobozuje.

Bůh označuje ty své, když přicházejí. Bůh je označuje tím, že skrze ně dokazuje své zaslíbené Slovo! Sv. Jan 14:12. A ještě další věc, pokud si to chcete poznamenat, Marek 16. Ježíš řekl: „... ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení.“

87 Inu, vezměme to na chvíli. Copak žertoval? Nebo měl na mysli jenom ty apoštoly, jak nám někteří říkají? Sledujte, čtěte to pozadí. „Jděte (kam?) do celého světa... kažte Evangelium (komu?) všemu stvoření.“ To se ještě nesplnilo ani z jedné třetiny. Ta znamení je budou provázet po celém světě, ke každému stvoření, kdekoliv bude kázáno Evangelium. „... kdo uvěří, pak tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří,“ tedy ne jen malou hrstku.

Jak mi jednou říkal jistý chlapík: „Bůh dal dar uzdravení jenom dvanácti apoštolům.“ Mnozí z těch bratrů tam seděli, když se postavil a prohlásil to. Vychrlil toho ze sebe za několik minut dost. A tak si všimněte: „... do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření... pak budou provázet tato znamení...“

88 Nepřijímejte satanovo znamení nevíry! Nuže, on by ho na vás dnes večer vložil, pokud by to bylo možné. On vás opře o stěnu a odejdete a bude říkat: „Ó, já o tom nic nevím.“ Jděte domů a prostudujte si to. A pak buďte upřímní a modlete se, protože právě v této hodině je všechno velice dokonale zakotveno v Písmu, v této posvátné hodině času. To se děje už léta, je to dokázáno. My tím procházíme a to je tato hodina. To je ten čas!

Nuže, nedovolte mu, aby vám to vrazil do ucha, své znamení nevíry, protože on byl od začátku nevěřící. On o tom pochyboval. V pořádku. Ó, nedovolte mu, aby vzal Písmo a svou moudrostí je překroutil, zneužil, pomoci své moudrosti a síly uvažování. Buďte prostě pokorní a řekněte: „Tak to řekl Bůh a to stačí.“ Nyní. Ó, poslyšte. (Začíná se připozdívat a tak to raději skončím a přejdu k věci.)

89 Nuže, přejděme k druhé pečeť, když ji zabítý a vzkříšený Beránek otevřel a druhá bytost podobná teleti řekla: „Pojď a podívej se, co znamená to zapečetěné tajemství.“ Teď to máme. Beránek, nakolik si pamatujete, musí otevřít každou pečeť. A ta druhá bytost, která, jak si jistě všimnete, se nevyhnula pravidlu, jak jsme tím už procházeli v souvislosti s církevními věky, to je prostě totéž. Ten 2. verš hovoří o lvu; další bylo tele nebo vůl, nebo něco takového. A tato bytost řekla: „Pojď a podívej se,“ když Beránek otevřel tu pečeť. A tak on se šel podívat.

A když přistoupil, co se stalo? Podívejme se, co zjistil. „Pojď a podívej se. Tady je zapečetěno to tajemství.“ Ono tu bylo už dva tisíce let. Podívejte se, co to je. A zde shledáváme, co on zjistil. Vyjel rudý kůň.

90 Nuže, jak jsem tomu porozuměl — to je moje poznání — ten velký meč, který svíral v ruce... v následujících patnácti, dvaceti, minutách bychom měli naši pozornost obrátit asi na tři věci. Přečtěme si to a uvidíme, co On zde říká:

A vyšel [4. verš]... vyšel jiný kůň, ohnivě rudý. [první kůň byl bílý]: A tomu, kdo na něm seděl, bylo dáno, aby odňal mír ze země a... aby se navzájem vraždili; a byl mu dán veliký meč.

91 Nuže, to je symbol a my se na to chceme podívat důkladně. Ale podle mého názoru, jak to mohu nejlépe pochopit, vidíte, Ježíš předpověděl tu samou věc v Matouši 24. On řekl: „Budete pak slyšet války a zprávy o válkách, prostě války a zprávy o válkách...“ Ale řekl: „To všechno ještě nepřišlo,“ vidíte. Ten čas ještě nepřišel.

Vidíte, oni dali Ježíšovi tři otázky a On jim odpověděl ve třech otázkách. V tom je hodně bratří zmatených, snaží se to postavit... bratři adventisté, ohledně sedmého dne a tak dále, do minulosti. „Ale

běda bude v těch dnech těhotným a těm, které kojí. A brány budou v sobotní den uzavřeny" a tím podobné věci. Aj! To se ani netyká této otázky. Vůbec ne! On jim odpovídal na to, na co se ptali, ale nevztahoval to všechno na poslední dny.

92 On řekl: „Uslyšíte...!“ (My se tu zabýváme touto jedinou věcí. Během několika večerů přejdeme k dalším.) Podívejte. On řekl: „Budete pak slýchat války a zprávy o válkách a tak dále. To všechno není...“ Vidíte? „Pak se vrátí a vydají vás“ a tak dále a... Ó, ó, to ještě nepřišlo. Ale když přišel k tomu časovému období, kdy jim chtěl říci o tom, na co se Ho ptali, o konci světa. „Kdy se to všechno stane? Kdy nezůstane kámen na kameni? Jaké bude to znamení? A kdy nastane konec světa?“ Oni se Ho ptali na tři věci.

Pak, když se dostal ke konci světa, řekl: „Když se podíváte na fíkovník, že již vypouští listí, nyní víte, že čas je blízko, ve dveřích. Amen, říkám vám, že toto pokolení rozhodně nepomine, než se toto všechno stane.“

Ó, jak by mohl nevěřící, který k tomu nemá výklad, jak by se toho mohl chytit. On řekl: „To pokolení.“ Ne to pokolení, ke kterému mluvil, ale to, které bude svědkem toho, jak fíkovník vypouští listí.

93 Chtěl bych se vás teď na něco zeptat. Musíme se něčemu podívat rovnou do očí. Izrael je teď poprvé po 2500 letech národem. Nejstarší vlajka světa vlaje dnes večer nad Jeruzalémem. Izrael je ve své vlasti.

Jednou tu byl bratr, který měl touhu stát se misionářem — cítil, že by měl jít jako misionář k Židům. Řekl jsem mu: „Možná se ti podaří získat jednoho tu, jednoho tam.“

Ó, lidé si myslí, že celý národ... ne, přátelé. Izrael se obrátí jako národ, ne jako jednotlivé osoby. „Národ se narodí během jednoho dne.“ To je Izrael. Celý Izrael je spasen. Zapamatujte si to. Řekl to Pavel. Celý Izrael je spasen. Všimněte si. Celý Izrael. To je naprostá pravda.

94 Nyní si všimněte. Ale On řekl: „Když spatříte fíkovník, jak vypouští listí...“ teď sledujte. Po dobu 2500 let jsme neměli takový čas, ve kterém by se Izrael vrátil do své vlasti. Máme krátký film na téma „Tři minuty před půlnocí.“ Tam oni jsou, národ, vlající šesticípá Davidova hvězda a všechny tyto věci.

Byl už vůbec někdy takový čas, ve kterém by denominace prožívaly probuzení jako v těch posledních několika letech? Klidně teď studujte. Jsme doma. Kdy v minulosti denominace vzkvétaly pod službou nějakého muže tak, jak to je v případě služby Billy Grahama? Metodisté, baptisté a tak dále. Byl už v minulosti někdy takový muž (pátřejte v dějinách), který by šel k formální církvi a jehož jméno by končilo písmeny h-a-m? Podle posloupnosti to byl A-b-r-a-h-á-m. Nuže, pohledte, Abrahámovo jméno má sedm písmen, ale našeho bratra Billy Grahama má G-r-a-h-a-m, šest, ne sedm (svět). A právě tam on slouží, přirozené církvi.

95 Přirozená církev, to byl Lot v Sodomě. A když tam ten muž přišel a kázal jim, oslepil je skrze Evangelium... a byl někdo jiný, kdo zůstal u Abraháma a Abrahám Ho nazval Elohimem, Pánem. Když Abrahám viděl přicházet ty tři, on je oslovil „můj Pane.“ Když Lot viděl přicházet dva, on je oslovil „moji pánové.“ V tom je váš rozdíl. Vidíte své trojiční slovo? Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Lota...“ vidíte to?

96 Všimněte si. Proroci. Nuže, jeden přišel k duchovní církvi — nevěstě; Abraham — to nebylo především v Sodomě. Sledujte, co udělal. On nekázal, tak jak oni. On je poučoval, ale pak před nimi předvedl znamení. Předvedl znamení Mesiáše. Byl obrácen zády ke stanu a řekl: „Abraháme...“ teď si vzpomeňte na jeho nynější jméno, před několika dny byl Abramem. Ale On řekl: „Abraháme, kde je tvoje manželka S-á-r-a?“ Před několika dny se jmenovala S-a-r-a-i.

Abrahám řekl: „Ona je vzadu za tebou ve stanu.“

A On řekl: „Abraháme, já (tady máme znovu osobní zájmeno), jistě se k tobě vrátím podle zaslíbení, které jsem ti dal.“ Vidíte, kdo to byl? Muž v oděvu pokrytým prachem, který jedl telecí maso a pil kravské mléko, jedl chléb (ano, přátelé): Bůh, Elohim, zjevený v těle. Zaslíbil zjevit se v posledních dnech znovu v těle. Všimněte si: „Abraháme, kde je tvoje manželka Sára?“

„Ona je vzadu ve stanu za tebou.“

On řekl: „Jistě se k tobě vrátím.“

97 A tato dáma, samozřejmě, ona měla sto let a ona se zasmála, tak říkajíc, do rukávu — tam vzadu ve stanu, za závěsy stanu. Řekla: „Já stará žena?“ Mezi nimi už ustalo to, co je obvyklé po dlouhá léta mezi mužem a ženou, víte, protože on měl sto let a ona devadesát. Ona řekla: „To se nikdy nestane.“

A On řekl: „Proč se smála? (Fíííí! Obrácen zády ke stanu.) Proč se smála a říkala: ‚Jak by se to mohlo stát?‘“ Vidíte, On jim ukázal znamení.

Teď On dává zaslíbení, že se to znovu zopakuje v čase konce. Tito dva lidé šli tam do údolí a kázali Slovo, a řekli jim, aby to místo opustili, že to místo bude spáleno a tak dále. A opravdu bylo. A Lot se motal — ta přirozená církev v údolí, v hříchu a v blátě, a přece jen si kleslí cestu ve svých organizačních programech. Ale nevěsta... Ten jeden muž tam k nim nepřišel. On přišel a povolal pouze předobraz nevěsty. Nuže, my jsme v těch posledních dnech, vidíte?

98 Všimněte si. Ty jsi řekl: „To je Bůh zjevený v těle.“ Sám Ježíš řekl: „Jak mne můžete odsuzovat?“ Řekl: „Není ve vaší Bibli, vašem Zákoně napsáno, že oni, ti proroci, ke kterým přicházelo Slovo...“ (Ježíš řekl, že Slovo přicházelo k prorokům, protože On se ve všech věcech držel Písma). On řekl: „Slovo Boží říká, že Slovo přichází jen k prorokům. A vy jste je nazvali bohy, protože k nim přicházelo Slovo.“ Řekl: „Jak mě můžete odsuzovat, když jsem řekl, že jsem Synem Božím?“ Přece jejich vlastní Zákon... Ó, aj, je to tak, vidíte. Kde vlastně jsme? V čase konce.

99 Teď poslouchejte opravdu pozorně. Dozvídáme se, že budou války a zprávy o válkách a vidíme, že fíkovník vypustil listí a jiné stromy taky vypustily listí — metodisté, baptisté, presbyteriáni a všichni další vypustili své listí — a velké probuzení jde kupředu. Nuže, já věřím, že Bůh v této poslední hodině shromažďuje svou nevěstu, tu vyvolenou. Ó, aj!

Všimněte si. Posuďme teď, co potom uviděl Jan, když tyto věci... co uviděl. Rudý kůň a jeho jezdec vyrazí kupředu, je jim dána síla zabíjet velikým mečem.

100 Tady je teď moje zjevení této věci. To je znovu satan! To je znovu dábel v jiné podobě. Víme, že pečetě se tykají (jak jsem řekl během některého z večerů), trouby se tykají občanských válek, vidíte, mezi lidmi, mezi národy. Ale shledáváme, že ten muž měl meč; a tak to se tyká církevně politické války. Možná si to tak nemyslíte, ale sledujte ještě minutu.

Všimněte si, jak se změnila barva toho koně, i když ten stejný jezdec, ale změna barvy koně. A kůň je zvířetem. A zvíře v Bibli znázorňuje symbolicky moc. Ten stejný systém jede na moci jiné barvy, počínaje nevinnou bílou barvou ke krvavě červené. Sledujte ho teď, jak přichází.

101 Když na začátku začal, on byl prostě... dobrá, to byla jenom taková nepatrná nauka zvaná nikolaitismus. Samozřejmě, to nikoho nezabíjelo! To je ve Zjevení 2:6, pokud si to chcete poznamenat. On nikoho nezabíjel. To byla jen nauka. To byl pouze duch mezi lidmi. To nikoho nezabíjelo.

Ó, on se nevinně rozjel na svém bílém koni. „Přece dobře víte, můžeme mít velkou celosvětovou církev. Nazveme ji univerzální církví.“ Tak to je i teď! Ó, ano. Nuže. „Mohli bychom mít... Ó, to je úplně nevinné! A, ó, to je tak nevinné. To je jen skupina lidí. Všichni se sejdem a budeme mít obecnství.“ Vidíte, to je tak nevinné. To je bílé, ten bílý kůň, vidíte.

102 Nuže. A tak ti hodnostáři a lépe oblečení lidé, a vzdělaní, víte, tak trochu „vrána k vráně sedá,“ víte, budeme mít, tak říkajíc, společné zájmy. „Ta lůza, nu co, když se chtějí potácet dál, v pořádku. Ale do naší církve bude přicházet lepší společnost. Jestli se jen od toho zde trochu uvolníme, budeme skupinou Svobodných zednářů a tak dále, víte. Jednoduše si věci stanovíme... nebo jako jsou Odd Fellow.“ Tady se teď nejedná o Lóži „Odd Fellow [Poznámka 8: Dobročinný spolek],“ ale víte, co tím míním. Pro opravdově věřícího to je trochu výstřední.

103 Jinak: „Chceme mít malou skupinu nebo malé sdružení, které můžeme považovat za své. To je jenom nauka. Velice nevinná. Bratři, jakže, my proti vám nic nemáme. Opravdu ne. Vy jste v pořádku a víte, my cítíme, že máme povinnost, a všechno možné. Pro nás by bylo lepší, kdybychom se dali dohromady,“ vidíte. A to pokračovalo dál, dokud se to neuskutečnilo. Ano, přátelé! Dát se dohromady.

Ale, když ten odporný svůdný duch (ó, lidi!) se vtělil — vtělený duch, duch toho učení — on se vtělil, aby zaujal Kristovo místo v člověku a pak byl uctíván; obrátil se, aby byl uctíván jako Kristus.

104 Jinými slovy, ve Vatikánu (nuže, já tam byl) je napsáno Vicarius Filli Dei a je to psáno v římských číslicích. Když ty římské číslice podtrhnete, pak dostanete význam „Místo Syna Božího.“ Jinými slovy, on je zástupce. Víte, kdo je zástupce. On zastává místo někoho jiného. On je zástupcem na místě Syna Božího. A Bible říká: „Kdo má dar moudrosti, ať spočítá číslo té šelmy, neboť je to číslo člověka a jeho číslo je 666.“ Nuže, vezměte Vicarius Filli Dei a napište v řadě římské číslice — V jako 5, I jako 1 a sečtěte to, a přesvědčte se, jestli nedostanete 666.

105 Bible řekla, že se posadí v chrámu Božím a bude uctíván jako Bůh. Když se ta malá nauka vtělí, on se stane zástupcem místo Syna Božího. Ó, aj! Ten ošklivý svůdný duch! Jestli si to chcete přečíst, přečtěte si 2. Tessalonicenském 2:3. Uvidíte, kde to je.

Samozřejmě, jen si zapamatujte, satan je hlavou všech politických mocností každého národa! Kolik z vás o tom ví? Chcete si to poznamenat? Matouš 4:8. Satan vzal Ježíše na vysokou horu a ukázal Mu v okamžiku všechna království světa, která kdy byla nebo budou. Můžeme hovořit o někom! On řekl: „To všechno ti dám, jestliže se mi pokloníš.“ A Ježíš věděl, že On se měl stát jejich dědicem.

106 A proto oni říkají: „Co, vy bando chudých fanatiků.“ Co, svět bude náš! Ale: „Tiší, oni přijmou zemi za své dědictví.“ To řekl Ježíš, vidíte.

Všimněte si, Ježíš věděl, že se stane jejich dědicem a tak řekl: „Odejdi, satane! Vždyť je napsáno (znovu přímo do Písem, vidíte): jedině Pánu se budeš klanět.“

A když on, jako jeho vrchní démon, se vtělil do toho super náboženského muže (jak předvídá Bible), pak sjednotí svou církev a stát. Obě jeho moci se sjednotí. Když vyšel duch antikrista, byl to jenom duch. A čím se stal posléze? On se pak stal... teď sledujte tuto pečeť! Když ten duch vystoupil, byl to antikrist, proti učení Kristovu.

107 V pořádku. Další věc, kterou udělal... Kristus předložil své církvi, aby se postavila proti hříchu. „Ó, to nic není. To není to. To platilo pro někoho jiného. To bylo kdysi před věky, tam dávno. To není pro nás.“ To je to anti — proti. Pak se z toho stalo... nyní ten jezdec vyrazil. On neměl korunu, ale byl mu dán... ten bílý kůň. On měl luk bez šípu.

A potom vystoupil... za chvíli mu byla dána koruna, protože korunu nejde vložit na hlavu ducha. Ale když se ten duch vtělil v druhé fázi svého díla, svého tajemství (druhé dílo), stal se korunovaným falešným prorokem ve službách ducha antikristova.

Nuže, teď ho vidíme... teď se tím stává, když přijímá... pak už je... satan ovládá politické síly světa.

108 Teď se dostává do takové pozice, ve které se chystá učinit celosvětovou církevní moc a uchopit náboženskou moc.

Copak tomu nerozumíte, moji bratři, že když se tento národ objevuje ve 13. kapitole Zjevení, povstala ta malá šelma podobná beránku a měla dva rohy — občanskou a církevní moc... Ale dělala ty stejné věci jako ta šelma před ní! Je to divné, Amerika má číslo 13 a je znázorněna ženou. Je to zvláštní, že se zjevuje ve 13. kapitole Zjevení. My jsme začali s třinácti pruhy na naší vlajce, třinácti hvězdami, všechno ve třinácti, třináct, třináct, třináct, třináct celou dobu. A všechno je pořád žena, žena, žena.

109 Nakonec to skončí tak, jak jsem předpověděl, že v ní žena bude vládnout. Vzpomeňte si, to je třicet let, co jsem to řekl. A z těch sedmi věcí, které jsem předpověděl, se už pět uskutečnilo. A teď tam mají muže, který ji přivede. Zvolili jste si ho vaší politikou.

V pořádku. Bylo by toho tolik co říct, že nevím, kam vlastně jít. Všimněte si. Chci vás zdržet už jen krátce, jestliže mám pokračovat zítra večer.

110 Pohledte. Všimněte si satana... teď všichni, kteří jste si vědomi toho, že on ovládá politické moci světa... On to sám řekl. V Matouši ve 4. kapitole, tam to je, 8. verš. Patří mu všechna království. Z toho důvodu máme tyto boje, války, vraždy.

Vzpomeňte... není to zvláštní? Byl mu daný meč, aby se mezi sebou zabíjeli. Ó, aj! Všimněte si teď. Nuže, když to dělal, on ještě neměl tu církevní moc, ale začal jako démon s falešným učením. A učení se stalo naukou. Tato nauka se vtělila do falešného proroka a pak už šel přímo na to správné místo. On vůbec nešel do Izraele, šel do Říma — Nicee, Říma.

111 Pak se konal ten koncil a oni zvolili vrchního biskupa. A tímto sjednotili církev se státem. Pak odhodil svůj luk, seskočil z bílého koně a vzal si svého rudého koně, protože může zabít každého, kdo s ním nesouhlasí! To je vaše pečeť! Ten stejný chlapík! Sledujte, jak s tím směřuje rovnou do věčnosti. Sjednotil obě své moci — právě to, co se děje teď. To stejné.

112 Dnes a... Je to zvláštní. Možná tomu nerozumíte. Ale dnes z baptistické skupiny v Louisville (slyšeli jste to v rozhlase), povstal mluvčí a... Kolik z vás to slyšelo? Rozumíte? V pořádku, tak to je. Oni chtějí... právě požádali církev o to, aby se úplně nepřipojovali ke katolické církvi, ale aby s nimi měli tak trochu obecenství. Tohle se děje v Louisville a Bůh zde odhaluje svému lidu ty pečeti, a ukazuje, abychom to nedělali! Vidíte, jak oba současně pracují? Vzpomeňte si, krkavec a holubice sedí spolu na hřadě. Je to tak. Jen si to zapamatujte.

113 Nyní tedy shledáváme, že on sjednocuje svou moc. A když se stane zároveň církví i státem — církevním — co potom budete dělat? On zformuje své vlastní náboženství a pak si už může dovolit, co se mu líbí. Pak bude mít právo usmrtit každého, kdo s ním nesouhlasí.

To je přesně to, co už dělal. On to přesně tak dělal. A když se takto choval ke svatým živého Boha, kteří dodržovali Slovo a nesouhlasili s jeho dogmaty; on je posílal na smrt.

114 Nyní, bratře Vayle a učitelé zde přítomní, kteří znáte Nicejský věk a ranou církev, nevím, jestli jste to četli nebo ne. Jestli si to chcete přečíst, je to ve Schmuckerově „Slavné reformaci.“ A tam se dozvíte, že když se svatý Augustin z Hippo stal knězem římské církve, měl příležitost... jednou se k němu pokoušel přijít Duch Svatý a on Ho odmítnul. Kolik z vás, učitelů, to ví? On odmítnul Ducha Svatého.

To je přesný typ protestantské církve dnešního dne, která odmítá Ducha Svatého... On se vrátil do Hippo a byl právě tím, kdo podepsal doklad obsahující zjevení od Boha, že je v pořádku a libé Bohu, vydat každou osobu, která nevěří Římskokatolické církvi, na smrt.

115 Teď poslouchejte. Cituji z martyrologie: „Od času sv. Augustina z Hippo do roku 1586, v římské martyrologii Římskokatolická církev usmrtila 68 000 000 protestantů.“ Byl její meč červený? Jela na rudém koni? Co to bylo? Ta stejná moc! Ten stejný jezdec. Tady je ta pečeť! Oni přiznávají 68 000 000 mučedníků kromě těch, kteří zahynuli mimo to. Ó můj Bože! Během temných věků byly milióny lidí předhozeny lvům k sežráním a povražďeny všemi možnými způsoby, protože se nesklonili před katolickým dogmatem. Přece to víte.

116 Kolik času nám ještě zbylo? V pořádku, dovolte mi něco přečíst. Otevřete teď se mnou. Dovolte mi něco ukázat. Ukážeme si to během minuty. Právě mi to přišlo na mysl a zrovna to budeme číst. Otevřeme si Zjevení 17. kapitola. Ještě máme 15 minut. V pořádku. Poslouchejte teď pozorně, zatímco budeme číst. Vy, kteří máte Bible, můžete si taky otevřít. Chci to udělat velice stručně, jen abyste to mohli pochopit.

Měl jsi to, Lee? V Schmuckerově, odtamtud jsem to vzal. Ze „Slavné reformace,“ bylo to vzato přímo z římské martyrologie z Vatikánu.

117 Sahá to až do pronásledování lidí sv. Patricka. A oni si ještě dovolili nazývat sv. Patricka svým svatým. Svatý Patrick byl katolíkem asi tak jako já. A víte, jak já na tom jsem! On se hnusil učení této církve. On odmítl jít k papeži. Ano, přátelé.

Sv. Patrik dokonce... Jakže, už jste někdy byli v severním Irsku, kde se nacházely jeho školy? Víte, že se nejmenoval Patrick? Kolik z vás to ví? Jeho jméno bylo Suscat. Je to tak. Ztratil svou sestru. Vzpomínáte si, když byli...

118 V pořádku. Nuže, všimněte si. 17. kapitola Zjevení. Ať se teď, ať se všichni snaží otevřít svá srdce a dovolí Duchu Svatému vás vyučovat.

... přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm koflíků...

Teď vidíte těch sedm koflíků. Znáte ty sedmičky, kterými procházíme. Ony všechny proběhly současně, následovaly po ranách, stejně tak následovaly po církevních věcích, protože to všechno je zapečetěno do té jedné knihy. Všechno se tu točí dokola a jedno se prolíná s druhým a druhé s dalším. Ty dva duchy působí — Bůh a ďábel, vidíte.

... kteří měli sedm koflíků, a promluvil se mnou. Řekl... „Pojď, ukážu ti odsouzení veliké nevěstky, která sedí na mnohých vodách.“

119 Nuže, podívejte se sem, zde. Vody... nevěstka. Co to znamená? To je žena. To nemůže být muž. A co znázorňuje žena v církvi, v Bibli? Církvev. Proč? Kristova nevěsta a tak dále, vidíte. To je žena — církvev.

Nyní vody, co to znamená? Sledujte zde. Čtete 15. verš toho místa:

Tehdy mi řekl: „Vody, které jsi viděl a kde ta nevěstka sedí, jsou lidé a zástupy... národy a jazyky.“

Tato církev vládla nad celým světem. Seděla na mnohých vodách. (2. verš.)

Se kterou smilnili králové země [duchovní smilstvo, přijetí jejich učení, učení nikolaitů] a obyvatelé země se opili vínem jejího smilstva. [Přátelé, můžeme mluvit o tlupě opilců!]

A odnesl mě v Duchu na poušť. A uviděl jsem ženu...

120 A víte co? Samotní katoličtí spisovatelé přiznávají, že to je jejich církvev. Kolik z vás to ví? Je to přímo v jejich vlastních spisech. Mám „Fakta naší víry,“ tak to nazvali. To patří kněžím. V pořádku.

A odnesl mě v Duchu na poušť. A uviděl jsem ženu sedící na rudé šelmě, jež byla plná jmen rouhání a měla sedm hlav a deset rohů.

Teď to sledujte, ten symbol. Těch sedm hlav. Nuže, vidíte, zde (9. verš) On řekl: „Ty hlavy to je sedm hor, na kterých ta žena sedí.“ Řím leží na sedmi pahorcích. Nuže, tady není chyba. Sedm hlav a deset rohů, víte, je deset království a tak dále.

Ta žena byla oblečena purpurem a šarlatem a pokryta zlatem, drahým kamením... perlami. V ruce měla zlatý kalich plný ohavností a nečistoty svého smilstva.

Ten duch antikrista, smilstvo, cizoložství proti Bohu. Nuže, ona je domnělou nevěstou a páchá cizoložství právě tak jako Eva — jako zde tato církev.

A na jejím čele bylo [napsáno] jméno skrývající tajemství: „VELIKÝ BABYLON, [všichni vědí, že Babylon je Řím], MATKA NEVĚSTEK A OHAVNOSTÍ ZEMĚ.“

@@[Poslouchejte teď 6. verš.] Tehdy jsem uviděl tu ženu opilou krví svatých a krví Ježíšových mučedníků; a když jsem ji spatřil, strnul jsem ve velikém úžasu.

Ona byla hezká, s křížemi a vším možným na sobě. Jak, pro pana krále, mohla být vinná opilstvím krví svatých? To ho zmátlo. Nuže, on se mu to chystá říct.

Tehdy mi anděl řekl: „Proč jsi užasl? Já ti povím tajemství té ženy i šelmy, která ji nese... [Tohle teď není pod žádnou z těch pečeti. To je něco jiného. A on řekl] jež má sedm hlav a deset rohů.“

Šelma... jsi viděl, byla a není a má vystoupit z propasti [To nemá základ — papež], a jít do záhuby. A obyvatelé země, ti, jejichž jména nejsou zapsána v knize života [to je vyvolené semeno] od založení světa...

Kdy bylo vaše jméno vloženo do knihy života? Během probuzení, kterého ses účastnil? Ne, přátelé! - od založení světa.

... užasnou, až uvidí tu šelmu, která byla a není, ale je.

Podívejte, šelma. Jedna zahyne, druhá zaujme její místo. Ona byla a není. Byla a není. Byla a není. A půjde rovnou do záhuby, tou cestou. V pořádku.

Zde je mysl, která má moudrost: [Kolik z vás ví, že je devět duchovních darů a jedním z nich je moudrost? V pořádku.] Těch sedm hlav je sedm hor, na kterých ta žena sedí. [Museli byste být naprosto slepí a němí, abyste to nepochopili.]

Je také sedm králů. Pět jich padlo, jeden byl [Nero] a další ještě nepřišel; a až přijde, musí zůstat na krátký čas.

121 {Text nebyl přeložen.}

122 {Text nebyl přeložen.}

Vzpomeňte si, co on udělal, jak spálil město a uvalil to na ty křesťany; a jak připoutal svou matku ke koňskému potahu a vláčel ji ulicemi; a hrál na housle, zatímco Řím hořel. Tak je to.

A šelma, která byla a není, ta je osmý...

Pohanský Řím se proměnil v papežský Řím. Když se duch antikrista vtělil a byl korunován, stal se korunovaným vládcem Říma, zároveň státu jak církve. Ó, bratře! Je to prostě toho plné, vid'.

... a je z těch sedmi a jde [Jak dlouho to potrvá? Oni nikdy ten systém nezměnili.] do záhuby.

Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě neujali kralování, ale mají přijmout moc jako králové v jednu hodinu spolu se šelmou. [To jsou diktátoři, vidíte, samozřejmě.]

Ti mají jedno mínění... [Teď hledte sem. A oni se baví o komunismu!]

Ti mají jedno mínění a svou sílu a moc dají šelmě.

Ti budou bojovat s Beránkem, a Beránek nad nimi zvítězí - neboť je Pán pánů a Král králů - a s ním i jeho povolání,... vyvolení a věrní.

Tehdy mi řekl: „Vody, které jsi viděl a kde ta nevěstka sedí, jsou lidé... zástupy,... národy a jazyky.“

... těch deset rohů, které jsi viděl na šelmě, začne nenávidět tu nevěstku [Když bude zrušena ta smlouva, jak jsme si o tom řekli včera večer.] a způsobí, že bude zpuštěná a nahá, a budou jíst její tělo a spálí ji ohněm.

Nevíte, že Bible říká, že ti kapitáni lodí a ostatní řekli: „Běda, běda tomu velikému městu! Jak mohlo být zpuštěno v jediné hodině!?” Vidíte?

Neboť Bůh dal do jejich srdcí, aby vykonali jeho záměr a aby byli jednoho mínění a dali své království šelmě, dokud se nenaplní Boží slova.

... žena, kterou jsi spatřil, je to veliké město, které kraluje nad králi země.

123 {Text nebyl přeložen.}

124 Chcete mi říct...? Rusko nebude vládnout vším. My nebudeme vládnout vším. Je jenom jeden král, který vládne každým... jako to Nabuchodonozorovo železo, které dosáhne do každého z těch deseti prstů. To je Řím! Řím to nedocílí jako národ; on to docílí jako církev!

Každý národ pod nebem směřuje k Římu. Není divu, že on řekl: „Kdo může s ním bojovat?“ On může říct: „Pokoj“, a tím to hasne. Každý katolík řekne: „Nebojujte,“ a nebojuje se. To je vše. Kdo může udělat to, co on? Nikdo. To je pravda. A tak oni žasli nad zázraky, které může udělat. On může zastavit válku. Stačí, že řekne: „Stop.“ A tím to hasne. Ale myslíte si, že to udělá? Určitě ne.

125 Všimněte si nyní. To ukazuje na to, že se budou zabíjet, zabíjet jeden druhého. Jeho luk neměl na začátku šípy, ale to učinil jeho velký meč. To zabíjení vykonal později a zaměnil bílého koně na rudého — přesně ten sám ďábel se svým mečem.

Co řekl Ježíš? Ježíš řekl: „Kteří berou meč, od něj zahynou.“ Nebojujte. Ježíš, té noci, když řekl... řekl to, když Petr vzal svůj meč. Jen konejte, co konal On. Jen klidně pokračujte.

126 Nuže. Vzpomeňte si, on měl meč. Předstupuje s mečem ve své ruce, jede na rudém koni, brodí se mořem krve svých odpůrců. Rozumíte tomu? Kolik z vás tomu rozumí, co teď tato pečeť znamená? V pořádku. Tedy, co řekl Ježíš? „Kteří berou meč, mečem zahynou.“ Souhlasí to? V pořádku.

V pořádku. Ten jezdec se všemi poddanými jeho království, kteří zabíjeli během toho věku, kteří prolili tu krev mučedníků a svatých, budou zabiti mečem Ježíše Krista, když On přijde. „Kteří berou meč, mečem zahynou.“ Oni se chopili meče dogmatu a antikrista a během těch věků sráželi pravé ctitele po miliónech. A když přichází Kristus s mečem — protože to je Jeho Slovo vycházející z Jeho úst — On zabije všechno, co se mu postaví. Věříte tomu?

127 Přejdeme k tomu ještě na minutku. Zjevení... uvidíme, jestli to neříkám jenom tak nebo to říká Slovo. Zjevení 19:11:

A uviděl jsem otevřené nebe [Amen], a hle, bílý kůň. A ten, který na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý a ten spravedlivě soudí i bojuje.

Jeho oči byly jako plamen ohně a na jeho hlavě... množství korun [Ó, bratře! On byl již korunován svými svatými]; a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě něj. [Pamatujte, my ho neznáme, ještě ne.]

Byl oblečen [hledte] byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží. [Protože On a Slovo to je jedno a totéž.]

Nyní si všimněte, to nejsou Jeho jména, ale Jeho jméno, které zní Slovo Boží. On zná jen jedno jméno, žádné jiné jméno.

A za ním jela nebeská vojska [ta nebeská] na bílých koních, oblečená bílým a čistým kmentem, [které jsou spravedlivé skutky svatých].

128 Teď sledujte! Co řekl Ježíš? „Kdo bere meč...“ v pořádku, jezdec na rudém koni, zde odkud ona přichází! „Kdo bere meč...“ Mohl jsi jich během těchto věků zabít na 68 000 000 nebo víc. Ale Ježíš řekl: „Kteří berou meč, mečem zahynou.“ Teď sledujte!

Z jeho úst vycházel ostrý meč,...

Židům 4. kapitola říká: „Neboť Boží slovo je ostřejší než každý dvojsečný meč; proniká až k rozdělení morku v kostech.“ A co ještě dělá? Rozsuzuje myšlenky i záměry srdce! Je to tak.

Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On je bude pást železným prutem; on bude také šlapat vinný lis hněvu a rozhorlení Všemohoucího Boha.

A na svém rouchu a na boku má napsané jméno: „KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.“

129 Jako podvodníci vůči Slovo Božímu, protože oni nesouhlasí... a satan postavil tuto věc, totiž sjednocenou politickou sílu, kterou držel pod kontrolou a duchovní sílu, kterou držel dohromady, a vytvořil církev, která zasahuje do každého národa. A milióny krát milióny vydal... poté, když přisednul z toho bílého koně na svého rudého koně a chytil meč a vyrazil... ale Bůh řekl, že tou stejnou věcí, kterou on převrátil nebo se o to pokoušel — falešné učení — to stejné Slovo povstane v moci a bude vycházet z úst Ježíše Krista a zabije ho a všechny před ním. Amen! To je ta druhá pečeť. Milujete Ho? Ó, aj! To je „Tak praví Pán!“ Sláva Bohu!

130 Díky těmto zjevením a viděním to všechno trefilo přesně do cíle... kolik z vás to ví, pozvedněte své ruce. Stovky — všichni tady zvedají své ruce. To je pravda. Tak to bude! Pamatujte, je to tak.

Ó, přátelé, přijďte k prameni plnému krve prýšticím z Emanuelových žil; kde hříšník ponořen v té krvi, je zbaven skvrn svých vin.

Přijďte a věřte Mu. Jestli jsi nikdy... nenechej si ujít tuto příležitost. Ne... jestli, ve tvém životě je něco, přátelé, jsme zde... něco se chystá. Nevím proč, nevím kdy. Víím, co se stane, ale nevím, kdy se to stane. Ale to se musí stát, protože On to teď zjevuje.

On nedělá nic, aniž by to oznámil (Amos 3). On to nejdříve oznamuje, a On zaslíbil, že tyto věci přijdou v posledních dnech. A na konci sedmého věku církve, když přijde ten posel, pak to tu bude.

131 Ony budou zjeveny. Tyto zlomené pečete budou zjeveny a zde je máme. Nuže, to je ve jménu Páně. Věřte tomu, přátelé. Vyjděte z Babylonu.

Předtím než skončím, chci ještě něco říct, protože mám... už se blíží půl desáté, je pravý čas.

Billy a já, když jsme vystoupili z letadla v Indii (během naší poslední cesty tam), prohlížel jsem si anglické noviny, které někdo přinesl. A tam bylo řečeno: „Zemětřesení skončilo. Ptáci se vracejí zpět.“ A pak následovaly další podrobnosti. Stalo se něco pozoruhodného.

132 V Indii nejsou ploty z pletiva jako u nás. Oni sbírají kamení a z nich postaví oplocení a domy stavějí taky většinou z kamene. Prostě je kladou na sebe a dokola... ó, všude, blízko vedle sebe, v Indii, až vysoko do hor. A všude v údolích, v Kalkatě a podobně, vyhladovělí lidé leží rovnou na ulicích a tak dále.

Stavějí tedy své domy a věže... své domy... obeženou je zídka, která je hned vedle domu. K domu postaví věž, věž v tom případě, že mají studnu. Oni ji vykopou pro svůj dobytek a na jiné účely, a obeženou ji zdí.

133 A najednou se něco začalo dít. Malí ptáci, víte, vyhledávají skály a tam si stavějí svá hnízda a vychovávají svá mláďata. A najednou se něco začalo dít.

Každý den, když má být horko, všechen dobytek přichází a stojí ve stínu těchto zdí, aby byli v chládku. A všichni malí ptáčci hnízdí taky v těchto místech. A najednou, všichni ptáci, z neznámého důvodu... víte, co jsme si jednou řekli o malých ptáčích, že? Z nějakého neznámého důvodu všichni odletěli, opustili svá místa a nevrátili se do svých hnízd. Posedávali na polích, na stromech a všude, kde jen mohli nebo rovnou na zemi.

Také dobytek se nevrátil. Nevrátily se tam ovce. Zůstávaly na polích a tiskly se k sobě — tak se to má dělat. Věděly, že se něco chystá. A pak najednou přišlo zemětřesení a zatřáslo těmi zdi, zdi se řítily a všechno možné.

Pak se ti malí ptáci začali vracet. Tři nebo čtyři dny se nevraceli, ale pak se začali vracet. Lidé si říkali: „Dobrá, zemětřesení muselo pominout. Ptáci jsou zpět.“

134 Proč? Nevěříte, že ten stejný Bůh, který přikazoval těm ptákům, dobytku a ovcím za Noemových dnů vejít do korábu, je stále tím stejným Bohem, který přikazuje ptákům odletět do bezpečí? Je to tak?

Dovolte mi teď něco říct, bratři. Něco se chystá. Všechny tyto velké církevní zdi se zhroutí a oni půjdou a dohodnou se — oni to určitě udělají, je to tak jisté jako to, že tu stojím. Existujte obraz šelmy, je to tak jisté jako to, že tu stojím; a ten národ ho přijal, podle Slova Páně.

Poslyšte, jestli máte ten zvláštní pocit, utíkejte od těch zdí. Utíkejte. Tam zemřete! Nedělejte to. Vyjděte z toho! Utíkejte od těch nesmyslů! Utíkejte do bezpečí, jak rychle jen můžete! Proste Boha o smilování.

Neříkejte jen tak: „Nu co, moje máma byla metodistka, tak bych měl taky být.“

„Můj táta byl baptista. Já budu taky.“ Nedělejte to! Nenechejte si ujít příležitost! Lhostejno, jak jednoduché a pokorné to vypadá, je to Slovo Páně. Utíkejte k Ježíši Kristu, jak rychle jen můžete a zůstaňte tam, dokud vás Bůh nenaplní Duchem Svatým, protože se blíží hodina, kdy se po tom budete shánět a nebude to k maní. A tak si tím buďte jistí!

135 Skloňme na chvíli naše hlavy.

Nebeský Otče, ó, někdy tu stojím, Pane, a chvěji se. Přichází mi na mysl ta hrozná hodina, jež se blíží a nikdo ji nezastaví. Je předpověděné, že přijde. Nuže, myslel jsem si, proč lidé nepřijdou poslouchat a proč nepřijdou, a nepřijmou to. Ale, jistě víím, že Ty jsi řekl, že to neudělají, a tak to je.

Ale tady jsou ještě někteří, jejichž jména jsou zapsána v Beránkově knize života. A když tyto pečete tam jsou otevřeny, oni tam vidí své jméno a Duch Svatý k nim promlouvá, oni přicházejí. Nemůžeš je zadržet. Nikdo nemůže, nikdo. Oni každopádně přicházejí, protože Ty je vedeš tak, jak jsi vedl ty malé ptáky a ovce a dobytek. Ty jsi Bohem. Nějaký instinkt, který mají ta zvířata, jim oznamuje, že musí

prchnout.

Jestliže instinkt může varovat zvíře, aby utíkalo před nebezpečím, proč by Duch Svatý neudělal totéž s církví, která tvrdí, že je Jím naplněna? Bože, smiluj se nad námi!

Odpusť nám všechno, Pane, naše nedostatky. Nechceme tu stát za tou kazatelkou, a nechat ty lidi stát podél stěn s bolavými údy a nechat je odejít a říct: „Dobrá, to se hezky poslouchalo.“

136 Pane, chceme s tím něco udělat. Chceme, abys prozkoumal naše srdce. A když tam bude nějaká špatnost, dej nám to teď poznat. Prosíme, zachovej nás od té hodiny, když se tolik připozdívá. Zkoumej mne, Pane. Zde stojím, skrze milost Boží, hledím na tyto zlomené pečetě a přicházím říct lidem podle toho, jak jsi to před několika týdny předpověděl, že se stane. A nyní, Otče, zde jsou rovnou před námi.

Nyní, Pane, zkoumej mne. Zpytuj mne. Zpytuj mne v mém srdci. Pane, chceme, abys prozkoumal naše životy a jestli tam je něco, co není v pořádku, oznam nám to, Pane. Chceme to dát do pořádku, právě teď — právě teď, zatímco tu ještě je pramen naplněn krví, zatímco je zde ještě bělicí prostředek, který může očistit naše hříchy a nevíru. Chceme do něho ponořit naše duše, celou naši nevíru.

137 Bože, pomoz naší nevíře. Vezmi ji od nás pryč, Pane. Chceme přijmout milost vytržení. Chceme být schopni, až zahřímá tam nahoře ten tajemný hrom a církev bude vzata, chceme být hotovi obdržet to, Pane. Dej to. Zpytuj nás, Pane, skrze Tvé Slovo. Dovol nám do něj nahlédnout, a když zpozorujeme, že jsme zklamali...

Pokud tu jsou takoví, Pane, kteří byli pokřtěni v tituly a nevěděli nic o tom správném opravdovém křtu, dovol mi jednat stejně jako ten věrný Pavel. Když prošel těmi horními efezskými kraji a našel učedníky, kteří křičeli a jásali a měli nádherné chvíle, on jim řekl: „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“ Oni nevěděli, že takový existujete. Řekl jim: „Jak jste tedy pokřtěni?“ Oni byli pokřtěni tím slavným svatým prorokem, ale byli pokřtěni jenom k pokání. Pak byli pokřtěni znovu, ve jménu Ježíše Krista. Pavel jim nařídil se znovu pokřtít.

138 Pane, ve světle Tvého Slova, přikazuji každé osobě, která není pokřtěna ve jménu Pána Ježíše Krista, aby urychleně pospíchala do vody, dokud je příležitost. Vy, kteří jste nebyli pokřtěni Duchem Svatým, přikazuji vám ve jménu Pána Ježíše Krista, padněte na vaše kolena a nepovstaňte, dokud vás Duch Svatý zcela neposvětil a nenaplní svou láskou a dobrotou, dokud vaše duše nedozná uspokojení v Boží přítomnosti, aby celá vaše touha byla sloužit Jemu a chodit pro Něj a pracovat pro Něj po celý zbytek vašeho života. Učiň, prosím, aby vám dal to naplnění ve jménu Ježíše Krista.

Miluji Je, miluji Je,
nebo On dřív miloval mne (Skutečně Ho milujete? Pozdvihněte teď vaše ruce.)
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

139 Jestli tu dnes večer někdo sedí a cítí potřebu, cítí, že má být pokřtěn, nebo potřebuje křest Duchem Svatým... znáte své potřeby. Bylo vám to zjeveno a chcete, aby na vás bylo vzpomenu to v modlitbě. Nikdo z nás vám to nemůže dát. Ó, my vás můžeme pokřtít. Ale jedno nejsme schopni udělat, totiž nemůžeme vám dát Ducha Svatého. To dělá jen Bůh. Ale ty pociťuješ svou potřebu a přeješ si, abychom tě vzpomněli v modlitbě, postav se, abychom tě mohli poznat, poznat, kdo jsi. Bůh ti žehnej. Pán ti žehnej.

Tuším, že 150, asi, stojících zde, něco kolem toho, pokud na všechny vidím. Nevím, co se děje ve vedlejších místnostech a zevnitř budovy, kdo tam pozvedá ruce a tak dále. Ale máte potřebu. Modleme se teď.

140 Nyní ti, kteří vidí kolem sebe někoho stojícího, oni stojí jako svědectví před Kristem, „Potřebuji Tě, Pane. Potřebuji Tě. Důvěřuji, že jsem jedním z těch, kteří dnes večer najdou své jméno za tou pečetí tam nahoře, které tam bylo vloženo před založením světa. Něco udeřilo moje srdce a já stojím, Pane. Jsem to já? Voláš mne? Chci, abys mi tam zjevil mé jméno. Naplň mne a zapečeť mne pro sebe samého skrze Ducha Svatého.“ Ti z vás, kteří jste už byli zapečetěni, chci, abyste povstali, otočili se k nim a vložili na ně své ruce a modlili se za ně. Teď buďte smrtelně upřímní.

141 Nebeský Otče, ve jménu Ježíše, ať ten velký Duch Svatý působí na to obecnostvo jako valící se vítr. Ať osloví každé srdce zde, Pane, a sešle dolů křest Duchem Svatým na tyto lidi, a jejich vodní cesta... „Zatímco Petr ještě mluvil tato slova, Duch Svatý sestoupil na všechny, kdo poslouchali Slovo a všichni byli naplnění Duchem Svatým.“

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...” Zjevení 10:7